

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Έν Αθήναις
τῇ 10 Ἰουλίου 1954

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀριθμὸς φύλλου 149

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΝΟΜΟΙ

Ν. 2893. Περὶ κυρώσεως τῆς ἐν Ἀθήναις υπογραφείσης τῇ 3ῃ Αὐγούστου 1951, Συνθήκης Φιλίας, Ἐμπορίου καὶ Ναυτιλίας μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς. ... 1

Ν. 2894. Περὶ κυρώσεως τῆς ὑπ' ἀριθ. 1044) 1953 πράξεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου. ... 2

Ν. 2895. Περὶ τρόπου ἀναπληρώσεως Ἐπιθεωρητῶν Στοιχ. Ἐκπαιδεύσεως καὶ ὁρισμοῦ βοηθῶν τῶν γραφείων αὐτῶν. 3

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

Περὶ ἀπολύσεως δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν συμβούλων... 4

Περὶ συστάσεως Ταμείου Ἀρωγῆς καὶ Ὑγείας Ὑπαλλήλων Ὑπουργείου Βιομηχανίας. ... 5

ΝΟΜΟΙ

(1)

ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 2893.

Περὶ κυρώσεως τῆς ἐν Ἀθήναις υπογραφείσης τῇ 3ῃ Αὐγούστου 1951, Συνθήκης Φιλίας, Ἐμπορίου καὶ Ναυτιλίας μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς.

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν :

*Ἀρθρον μόνον

Κυροῦται καὶ ἔχει πλήρη καὶ νόμιμον ἰσχὺν ἡ μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς υπογραφεῖσα ἐν Ἀθήναις, τῇ 3ῃ Αὐγούστου 1951, Συνθήκη Φιλίας, Ἐμπορίου καὶ Ναυτιλίας μετὰ τῶν συνημμένων αὐτῇ ἀπὸ 22.10.1953 καὶ 18.1.1954 ἐπιστολῶν, ἀποτελουσῶν ἀναπόσπαστα μέρη αὐτῆς.

Ἡ ἰσχὺς τῆς Συνθήκης ταύτης, ἥς τὸ κείμενον ἔπεται εἰς τὴν Ἑλληνικὴν καὶ τὴν Ἀγγλικὴν, ἀμφοτέρων τῶν κειμένων ὄντων αὐθεντικῶν, ἀρχεῖται μετὰ ἓνα μῆνα ἀπὸ τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν ὀργάνων ἐπικυρώσεως.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 23 Ἰουνίου 1954

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

Ο ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΣΤ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10 Ἰουλίου 1954

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΚΑ. ΘΕΟΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΥΝΘΗΚΗ

Φιλίας, Ἐμπορίου καὶ Ναυτιλίας

Μεταξύ

τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος

καὶ

τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς.

Αἱ Ἠνωμένοι Πολιτεῖαι τῆς Ἀμερικῆς καὶ τὸ Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος ἐπιθυμοῦσαι νὰ ἐνισχύσουν τοὺς ἐκ παραδόσεως ὑφισταμένους μεταξὺ τῶν δύο Χωρῶν δεσμούς φιλίας καὶ εἰρήνης καὶ νὰ προαγάγουν τὴν οἰκονομικὴν τῶν ἀνάπτυξιν καὶ τὴν ἐν γένει εὐημερίαν τῶν Λαῶν των καὶ ἀναγνωρίζουσαι τὴν συμβολὴν τὴν ὅποιαν δύνανται νὰ προσφέρουν πρὸς τοὺς σκοποὺς τούτους συμφωνίαι διευκολύνουσαι καὶ ἐνθαρρύνουσαι, ἐπὶ βάσεων ἀμοιβαίως ἐπωφελῶν, τὴν εἰσροὴν ἐπενδυτικῶν κεφαλαίων καὶ τεχνικῶν γνώσεων καὶ τὴν περαιτέρω ἀνάπτυξιν παραγωγικῆς ἐπιχειρηματικότητος καὶ ἐμπορικῆς ἐπικοινωνίας, ἀπεφάσισαν νὰ συνάψουν Συνθήκην Φιλίας, Ἐμπορίου καὶ Ναυτιλίας, βασιζομένην ἐν γένει ἐπὶ τῶν ἀρχῶν τῆς ἐθνικῆς μεταχειρίσεως καὶ τῆς ἀνευ ὧρων μεταχειρίσεως τοῦ μᾶλλον εὐνοουμένου κράτους, παραχωρουμένων ἐπ' ἀμοιβαιότητι, καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον διώρισαν πληρεξουσίους των.

Ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων τὴν Αὐτοῦ Ἐξοχότητα τὸν Κύριον ΣΟΦΟΚΛΗ ΒΕΝΙΖΕΛΟΝ, Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργόν, καὶ

Ὁ Πρόεδρος τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς τὴν Αὐτοῦ Ἐξοχότητα τὸν Κύριον JOHN E. PEURIFOY, Πληρεξούσιον Πρέσβυν καὶ Ἐκτακτὸν Ἐπεσταλμένον τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς ἐν Ἑλλάδι, οἵτινες ἀνταλλάξαντες τὰ πληρεξουσία των ἔγγραφα, εὐρεθέντα ἐν τάξει, συνεφώνησαν ἐπὶ τῶν κάτωθι ἄρθρων:

Ἄρθρον 1.

Ἐκαστον τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν θὰ παραχωρῇ πάντοτε δικαίαν μεταχειρίσιν εἰς τὰ πρόσωπα, τὰς περιουσίας, τὰς ἐπιχειρήσεις καὶ τὰ λοιπὰ συμφέροντα τῶν πολιτῶν καὶ τῶν ἐταπεινῶν τοῦ ἑτέρου τῶν Συμβαλλομένων.

Ἄρθρον 2.

1. Εἰς τοὺς πολίτας ἑκατέρου τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν θὰ ἐπιτρέπεται νὰ εἰσέρχωνται ἐλευθέρως εἰς τὰ ἑδάφη τοῦ ἑτέρου, νὰ ταξιδεύουν ἐντὸς αὐτῶν, νὰ διαμένουν ἐν αὐτοῖς, εἰς τόπους τῆς ἐκλογῆς των, καὶ νὰ ἐξέρχωνται τούτων.

2. Ἡ διέλευσις διὰ τῶν ἑδαφῶν ἑκατέρου τῶν δύο Συμβαλλομένων Μερῶν θὰ εἶναι ἐλευθέρη, χρησιμοποιουμένων πρὸς τοῦτο τῶν προσφορωτέρων διὰ τὴν διεθνή διαμετακόμισιν ὁδῶν:

(α) διὰ πολίτας τοῦ ἑτέρου τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν μετὰ τῶν ἀποσκευῶν των, καὶ

(β) δι' εἶδη καθ' ὅδον μὲ προορισμὸν ἢ προέλευσιν τὰ ἑδάφη τοῦ ἑτέρου τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν.

Τοιαῦτα πρόσωπα καὶ εἶδη ὑπὸ διαμετακόμισιν θὰ ἀπαλλάσσωνται τελῶν διαμετακομίσεως, τελωνειακῶν δασμῶν καὶ λοιπῶν τελῶν καὶ δὲν θὰ ὑπόκεινται εἰς παραλόγους ἐπιβαρύνσεις καὶ ὅρους οὐδέ θὰ ὑποβάλλωνται εἰς μὴ ἀναγκαίως καθυστερήσεις καὶ περιορισμούς. Θὰ ὑπόκεινται οὐχ ἥττον εἰς μὴ δημιουργοῦντας δυσμενῆ διάκρισιν κανονισμούς, ἀναγκαίους διὰ τὴν πρόληψιν καταχρήσεως τοῦ δικαιώματος τῆς διαμετακομίσεως.

3. Εἰς τοὺς ὑπηκόους ἑκατέρου τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν θὰ ἐπιτρέπεται νὰ εἰσέρχωνται καὶ νὰ παραμένουν εἰς τὰ ἑδάφη τοῦ ἑτέρου πρὸς διενέργειαν ἔμπορίου μεταξὺ τῶν ἑδαφῶν τῶν δύο Συμβαλλομένων Μερῶν καὶ ἀνάπτυξιν σχετικῆς ἐμπορικῆς δράσεως, ὑπὸ ὅρους ἐξ ἴσου εὐνοϊκούς

πρὸς τοὺς παρεχομένους εἰς ὑπηκόους οἰασδήποτε τρίτης χώρας εἰς τοὺς ὁποίους ἐπιτρέπεται ἡ εἰσὸδος πρὸς διενέργειαν ἔμπορίου μεταξὺ τῶν ἑδαφῶν τοῦ ἑτέρου Μέρους καὶ πάσης τρίτης χώρας.

4. Ἐκαστον τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν ἐπιφυλάσσει εἰς ἑαυτὸ τὸ δικαίωμα νὰ ἀποκλείῃ ἢ νὰ ἀπελαύνῃ ἄλλοδαπούς, διὰ λόγους δημοσίας τάξεως, ἡθικῆς, υἱείας καὶ ἀσφαλείας καὶ νὰ ἀσκήσῃ λογικὴν ἐπίβλεψιν ἐπὶ τῶν κινήσεων ἄλλοδαπῶν ἐντὸς τῶν ἑδαφῶν του. Ἡ παράγραφος 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου θὰ ὑπόκειται ἐπὶ πλεόν εἰς τοὺς περὶ μεταναστεύσεως νόμους ἑκάστου τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν.

Ἄρθρον 3.

1. Πολῖται ἑκατέρου τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν θὰ ἀπολαύουν, ἐντὸς τῶν ἑδαφῶν τοῦ ἑτέρου, ἐλευθερίας συνειδήσεως καὶ θὰ ἐπιτρέπεται εἰς τούτους νὰ τελοῦν ἐλευθέρως θρησκευτικὰς τελετὰς ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ νόμου.

2. Θὰ ἐπιτρέπεται ἐπίσης εἰς τούτους νὰ συλλέγουν καὶ διαβιβάζουν πληροφοριακὸν ὕλικόν πρὸς διάδοσιν εἰς τὴν κοινὴν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ καὶ νὰ ἐπικοινωνοῦν μετ' ἄλλων προσώπων διαμενόντων εἴτε ἐντὸς εἴτε ἐκτὸς τῶν ἑδαφῶν τοῦ ἑτέρου Μέρους ταχυδρομικῶς, τηλεγραφικῶς ἢ διὰ παντὸς ἄλλου μέσου γενικῆς δημοσίας χρήσεως.

3. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου θὰ ὑπόκεινται εἰς τὸ δικαίωμα ἑκατέρου τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν νὰ ἐφαρμόξῃ μέτρα ἀναγκαῖα διὰ τὴν τήρησιν τῆς δημοσίας τάξεως καὶ τὴν προστασίαν τῆς δημοσίας υἱείας, ἡθικῆς καὶ ἀσφαλείας.

Ἄρθρον 4

1. Οἱ πολῖται ἑκατέρου τῶν δύο Συμβαλλομένων Μερῶν δὲν θὰ ὑποβάλλωνται ἐντὸς τῶν ἑδαφῶν τοῦ ἑτέρου, εἰς παρανόμους ταλαιπωρήσεις οἰασδήποτε φύσεως καὶ θὰ ἀπολαύουν τῆς πλεόν συνεχοῦς προστασίας καὶ ἀσφαλείας.

2. Ἐάν, ἐντὸς τῶν ἑδαφῶν ἑκατέρου τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν, πολίτης τοῦ ἑτέρου Μέρους κατηγορηθῇ ἐπὶ ἐγκλήματι καὶ προσωποκρατηθῇ, οὗτος θέλει: (α) τύχει λογικῆς καὶ ἀνθρωπίνης μεταχειρίσεως, (β) λάβει γνώσιν κατὰ τοὺς νομίμους τύπους καὶ ἀμέσως τῶν βαρυνουσῶν αὐτὸν κατηγοριῶν, (γ) παραπεμφθῇ εἰς δίκην ὅσον ταχέως ἐπιτρέπει τοῦτο ἡ δέουσα προπαρασκευὴ τῆς ὑπερασπίσεώς του καὶ (δ) ἀπολαύει ἀπάντων τῶν λογικῶς ἀπαιτούμενων διὰ τὴν ὑπεράσπισίν του μέσων, περιλαμβανομένων τῶν ὑπηρεσιῶν ἀρμοδίου συνηγόρου.

Ἄρθρον 5.

Αἱ κατοικίαι, τὰ γραφεῖα, αἱ ἀποθήκαι, τὰ ἐργοστάσια καὶ ἄλλα οἰκήματα τῶν πολιτῶν καὶ ἐταπεινῶν ἑκατέρου τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν, τὰ κείμενα ἐντὸς τῶν ἑδαφῶν τοῦ ἑτέρου ἐξ αὐτῶν, δὲν θὰ ὑπόκεινται εἰς παράνομον παραβίασιν ἢ παρενόχλησιν. Ἐπίσημοι ἐρευνᾶν καὶ ἐλεγεῖν τοῦ περιεχομένου των, ἐφ' ὅσον τυγχάνουν ἀναγκαῖοι, θὰ διεξάγωνται μὲ τὴν δέουσαν μέριμναν διὰ τὴν ἀνεσιν τῶν ἐνοίκων καὶ τὴν διεξαγωγὴν τῶν ἐργασιῶν των.

Ἄρθρον 6.

1. Εἰς τοὺς πολίτας καὶ τὰς ἐταιρείας ἑκατέρου τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν θὰ παρέχεται ἐθνικὴ μεταχειρίσις καὶ μεταχειρίσις ἴση πρὸς τὴν παρεχομένην εἰς ὑπηκόους τοῦ μᾶλλον εὐνοουμένου κράτους ὑπὸ τὴν ιδιότητά των ὡς ἐναγόντων ἢ ἐναγομένων, προκειμένου περὶ προσφυγῆς ἐνώπιον τακτικῶν καὶ διοικητικῶν δικαστηρίων καὶ ὑπηρεσιῶν παντὸς βαθμοῦ καὶ δικαιοδοσίας ἐντὸς τῶν ἑδαφῶν τοῦ ἑτέρου τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν. Νοεῖται ὅτι ἐταιρεῖαι, ἑκατέρου τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν, μὴ ἀσκοῦσαι δραστηριότητα ἐντὸς τῶν ἑδαφῶν τοῦ ἑτέρου Μέρους, θὰ ἀπολαύουν ἐντὸς τῶν ἑδαφῶν τούτων τοῦ αὐτοῦ ὡς ἀνω δικαιώματος προσφυγῆς χωρὶς νὰ ἀπαιτῆται καταχώρησις αὐτῶν εἰς μητρώα ἢ ἀναγνώρισις αὐτῶν ὡς ἐγκατεστημένων ἐν τῇ χώρᾳ.

2. Συμβόλαια συναπτόμενα μεταξὺ πολιτῶν καὶ ἐταπεινῶν ἑκατέρου τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν καὶ πολιτῶν καὶ ἐταπεινῶν τοῦ ἑτέρου Μέρους, προβλέποντα τὸν διακανονισμὸν διαφορῶν διὰ διαιτησίας, δὲν θὰ θεωροῦνται ὡς μὴ ἐκτελεστὰ μόνον ἐκ τοῦ λόγου ὅτι ὁ διὰ τὴν διαιτητικὴν διαδικασίαν καθοριζόμενος τόπος κεῖται ἐκτὸς τῶν ἑδαφῶν τοῦ Μέρους τούτου, ἢ ὅτι ἡ ἰθαγένεια ἐνδὲς ἡ

πλειόνων τῶν διαιτητῶν δὲν εἶναι ἡ τοῦ Μέρους τούτου. Διαιτητικαὶ ἀποφάσεις δεόντως ἐκδοθεῖσαι κατ' ἐφαρμογὴν τοιούτων συμβολαίων, ὀριστικά καὶ ἐκτελεσταὶ συμφώνως πρὸς τοὺς νόμους τοῦ τόπου ἐν ᾧ ἐξεδόθησαν, θὰ θεωροῦνται ὡς πληροῦσαι τοὺς ὅρους τῆς ἐκτελέσεως καθ' ἑνὴν τῶν ἀρμοδίων δικαστηρίων ἑκατέρου τῶν δύο Μερῶν διαδικασίαν περιεφθῆς τύπου ἐκτελέσεως καὶ θὰ κηρύσσονται ἐκτελεσταὶ παρὰ τῶν τοιούτων δικαστηρίων, ἐκτὸς ἐὰν ἤθελε κριθῇ ὅτι ἀντίκεινται εἰς τὴν δημοσίαν τάξιν.

Αἱ ἐν λόγῳ ἀποφάσεις κηρυσσόμεναι ἐκτελεσταί, θὰ ἀπολαύουν τῶν αὐτῶν δικαιωμάτων καὶ μέσων ἐκτελέσεως ὡς καὶ αἱ ὑπὸ ἐγγυητῶν δικαστικῶν ἀρχῶν ἐκδιδόμεναι ἀποφάσεις. Νοεῖται ὅμως ὅτι αἱ ἐκτὸς τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς ἐκδιδόμεναι ἀποφάσεις θὰ ἀπολαύουν ἐνώπιον οἰουδήποτε δικαστηρίου οἰασδήποτε Πολιτείας αὐτῶν ἀναγνωρίσεως μόνον ἴσης πρὸς τὴν παρεχομένην εἰς ἀποφάσεις ἐκδιδόμενας εἰς ἄλλας πολιτείας τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν.

Ἄρθρον 7.

1. Ἡ ἰδιοκτησία πολιτῶν καὶ ἐταιρειῶν ἑκατέρου τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν θὰ ἀπολαύῃ ἐντὸς τῶν ἐδαφῶν τοῦ ἑτέρου Μέρους τῆς πλέον διαρκοῦς προστασίας καὶ ἀσφαλείας.

2. Ἐν σχέσει πρὸς τὰς διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου, πολῖται καὶ ἐταιρεῖαι ἑκατέρου τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν θὰ ἀπολαύουν ἐντὸς τῶν ἐδαφῶν τοῦ ἑτέρου Μέρους ἐθνικῆς μεταχειρίσεως καὶ θὰ τυγχάνουν, ἐν πάσῃ περιπτώσει, μεταχειρίσεως οὐχὶ ὀλιγώτερον εὐνοϊκῆς τῆς χορηγουμένης εἰς πολίτας καὶ ἐταιρείας τοῦ μᾶλλον εὐνοουμένου κράτους.

3. Ἡ ἰδιοκτησία πολιτῶν καὶ ἐταιρειῶν ἑκατέρου τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν δὲν θὰ ἀφαιρῇται, ἐντὸς τῶν ἐδαφῶν τοῦ ἑτέρου Μέρους, εἰ μὴ μόνον διὰ λόγους δημοσίας ὠφελείας, οὐδὲ θὰ ἀφαιρῇται ἀνευ ταχείας καταβολῆς δικαίας ἀποζημιώσεως. Τοιαύτη ἀποζημιώσις θὰ καταβάλλεται ὑπὸ μορφήν ἐξασφαλίζουσαν ἀποτελεσματικῶς τὴν πραγματοποιήσιν τῆς καὶ θὰ ἀντιπροσωπεύῃ τὸ πᾶν ἀντίτιμον τῆς ἀφαιρέσεως περιουσίας. Ἰκανὴ πρόνοια δέον νὰ ἔχῃ ληφθῇ κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἀφαιρέσεως ἢ πρὸ αὐτοῦ διὰ τὸν καθορισμὸν καὶ καταβολὴν τῆς ἐν λόγῳ ἀποζημιώσεως. Νοεῖται ὅτι ἀνάληψις τῆς τοιαύτης ἀποζημιώσεως θὰ διενεργῇται συμφώνως πρὸς τοὺς κειμένους νόμους καὶ κανονισμοὺς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 15 τῆς παρούσης Συνθήκης. Αἱ διατάξεις τῆς παρούσης παραγράφου θὰ ἐπεκτείνωνται καὶ ἐπὶ συμφερόντων τὰ ὅποια ἔχουν ἐμέσως ἢ ἀμέσως πολῖται καὶ ἐταιρεῖαι ἑκατέρου τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν εἰς ἰδιοκτησίαν ἀφαιρουμένην ἐντὸς τῶν ἐδαφῶν τοῦ ἑτέρου Μέρους.

4. Ἐπὶ παντὸς ζητήματος σχετικοῦ πρὸς τὴν κρατικοποίησιν ἰδιωτικῶν ἐπιχειρήσεων ἢ τὴν ὑπαγωγὴν τούτων ὑπὸ δημόσιον ἔλεγχον, σμφώνως πρὸς τοὺς ἰσχύοντες νόμους, πολῖται καὶ ἐταιρεῖαι ἑκατέρου τῶν Μερῶν θὰ ἀπολαύουν ἐντὸς τῶν ἐδαφῶν τοῦ ἑτέρου Μέρους ἐθνικῆς μεταχειρίσεως καὶ ἐν πάσῃ περιπτώσει μεταχειρίσεως οὐχὶ ὀλιγώτερον εὐνοϊκῆς τῆς παρεχομένης εἰς τοὺς πολίτας καὶ τὰς ἐταιρείας τοῦ μᾶλλον εὐνοουμένου κράτους.

Ἡ αὕτη μεταχειρίσις θὰ παρέχεται ὁμοίως εἰς ἐπιχειρήσεις εἰς τὰς ὅποιας πολῖται ἢ ἐταιρεῖαι ἑκατέρου τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν συμμετέχουν κατ' οὐσιώδες ποσοστόν.

Ἄρθρον 8.

Οὐδέτερον τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν θὰ θεσπίζῃ παράλογα ἢ μεροληπτικὰ μέτρα δυνάμενα νὰ παραβάσῃ τὰ νομίμως ἐντὸς τῶν ἐδαφῶν τοῦ κτηθέντα ὑπὸ πολιτῶν ἢ ἐταιρειῶν τοῦ ἑτέρου Μέρους συμφέροντα ἢ δικαιώματα ἐπὶ ὑπ' αὐτῶν ἰδρυθεῖσιν ἐπιχειρήσεων ἢ ἐπὶ κεφαλαίων, ἐξειδικευμένης ἐμπειρίας, ἐμπειροτεχνίας ἢ τεχνολογικῶν γνώσεων, τὰς ὅποιας οὗτοι συνεισέφερον. Οὐδὲ θὰ παρεμποδίζῃ ἑκάτερον τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν ἀδικαιολογήτως πολίτας ἢ ἐταιρείας τοῦ ἑτέρου Μέρους ὅπως προσπορίζονται ἐπὶ δικαίους ὅροις τὰ ἀπαραίτητα πρὸς οἰκονομικὴν ἀνάπτυξιν κεφάλαια, ἐξειδικευμένην ἐμπειρίαν, ἐμπειροτεχνίαν ἢ τεχνολογικὰς γνώσεις.

Ἄρθρον 9.

1. Πολῖται καὶ ἐταιρεῖαι ἑκατέρου τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν θὰ ἀπολαύουν, ἐντὸς τῶν ἐδαφῶν τοῦ ἑτέρου Μέρους, ἐθνικῆς μεταχειρίσεως ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀπόκτησιν δι' ἀγορᾶς ἢ ἄλλως καὶ ὅσον ἀφορᾷ τὴν κτήσιν, μίσθωσιν, κατοχὴν καὶ χρῆσιν γαιῶν, κτιρίων καὶ ἄλλης ἀκινήτου περιουσίας, καταλλήλου πρὸς ἐπίδοσιν εἰς ἐμπορικὴν, βιομηχανικὴν, ἐπεξεργαστικὴν, οἰκονομικὴν, οἰκοδομικὴν, ἐκδοτικὴν, ἐπιστημονικὴν, ἐκπαιδευτικὴν, φιλανθρωπικὴν καὶ ἐπαγγελματικὴν δραστηριότητα ὡς καὶ διὰ κατοικίαν καὶ ἀπόκτησιν τάφου, ὑπὸ τοὺς ἐπομένους περιορισμούς :

(α) εἰς τὴν περίπτωσιν ἐλλήνων πολιτῶν καὶ ἐλλήνων ἐταιρειῶν, ἢ κτήσεως δι' ἀγορᾶς ἢ δι' ἄλλου τρόπου δικαιωμάτων ἰδιοκτησίας ἐπὶ γαιῶν κτιρίων καὶ ἄλλης ἀκινήτου περιουσίας, ἐντὸς τῶν ἐδαφῶν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, θὰ ὑπόκειται εἰς τοὺς κειμένους νόμους τῶν Πολιτειῶν, Ἐδαφῶν καὶ κτήσεων τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς, ἐντὸς τῶν ὁποίων κεῖται ἡ ἐν λόγῳ ἰδιοκτησία, καὶ.

(β) εἰς τὴν περίπτωσιν πολιτῶν καὶ ἐταιρειῶν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς τὸ δικαίωμα τῆς δι' ἀγορᾶς ἢ ἄλλου τρόπου κτήσεως, ὡς καὶ τὸ δικαίωμα μισθώσεως, κατοχῆς καὶ χρήσεως γαιῶν, κτιρίων καὶ ἄλλης ἀκινήτου περιουσίας, ἐντὸς τῶν ἐδαφῶν τῆς Ἑλλάδος, θὰ ὑπόκειται εἰς τοὺς περιορισμοὺς τοὺς ὁποίους ἡ Ἑλλὰς ἤθελε κρίνει ἀναγκαῖον νὰ ἐπιβάλλῃ ἐπὶ τοῦ δικαιώματος κτήσεως ὑπὸ ἀλλοδαπῶν δι' ἀγορᾶς ἢ δι' ἄλλου τρόπου, ὡς καὶ ἐπὶ μισθώσεως, κατοχῆς καὶ χρήσεως τοιαύτης περιουσίας εἰς εἰδικὰς συνοριακάς καὶ παρακτίους περιοχάς.

2. Εἰς πολίτας καὶ ἐταιρείας ἑκατέρου τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν θὰ ἐπιτρέπεται νὰ διαθέτουν ἐλευθέρως, ἐντὸς τῶν ἐδαφῶν τοῦ ἑτέρου, περιουσιακὰ στοιχεῖα περιελθόντα αὐτοῖς κληρονομικῶς δικαίωματι ἐκ διαθήκης ἢ ἐξ ἀδιαθέτου καὶ διὰ τὴν κτήσιν τῶν ὁποίων ἡ ἰδιότης των ὡς ἀλλοδαπῶν ἀπετέλεσε κώλυμα παροχῆς εἰς τούτους ἐθνικῆς μεταχειρίσεως, θὰ παρέχεται δὲ εἰς τούτους πενταετὴς τοῦλάχιστον προθεσμία πρὸς πραγματοποιήσιν τῆς τοιαύτης διαθέσεως.

3. Πολῖται καὶ ἐταιρεῖαι ἑκατέρου τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν θὰ τυγχάνουν, ἐντὸς τῶν ἐδαφῶν τοῦ ἑτέρου, ἐθνικῆς μεταχειρίσεως ἐν σχέσει πρὸς τὴν διάθεσιν περιουσιακῶν στοιχείων πάσης φύσεως.

Ἄρθρον 10.

Πολῖται καὶ ἐταιρεῖαι ἑκατέρου τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν θὰ τυγχάνουν, ἐντὸς τῶν ἐδαφῶν τοῦ ἑτέρου, μεταχειρίσεως ἐθνικῆς καὶ τῆς τοῦ μᾶλλον εὐνοουμένου κράτους ἐν σχέσει μετὰ τὴν κτήσιν καὶ διατήρησιν διπλωμάτων εὐρεσιτεχνίας καὶ ἐν σχέσει πρὸς δικαιώματα ἐπὶ ἐμπορικῶν σημάτων, ἐμπορικῶν ἐπωνυμιῶν, ἐμπορικῶν ἐπιγραφῶν ὡς καὶ ἐπὶ πάσης φύσεως βιομηχανικῆς ἰδιοκτησίας.

Ἄρθρον 11.

1. Οἱ πολῖται τῆς Ἑλλάδος ἐντὸς τῶν ἐδαφῶν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς, καὶ ἀμοιβαίως οἱ πολῖται τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς ἐντὸς τῶν ἐδαφῶν τῆς Ἑλλάδος, θὰ ἀπολαύουν ἐθνικῆς μεταχειρίσεως κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν νόμων καὶ κανονισμῶν καθιερούμενων χρηματικῆς ἀποζημιώσεως ἢ ἄλλην ἀντιπαροχὴν ἢ ὑπηρεσίαν, λόγῳ ἀσθενείας, σωματικῶν βλαβῶν ἢ θανάτου προκληθέντων ἐξ ἀπασχολήσεως καὶ διαρκούσης ταύτης ἢ ὀφειλομένων εἰς τὴν φύσιν τῆς ἀπασχολήσεως.

2. Ἐπὶ πλέον τῶν ἐν παραγράφῳ 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου προβλεπομένων δικαιωμάτων καὶ προνομίων οἱ πολῖται τῆς Ἑλλάδος ἐντὸς τῶν ἐδαφῶν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς, καὶ ἀμοιβαίως οἱ πολῖται τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς ἐντὸς τῶν ἐδαφῶν τῆς Ἑλλάδος, θὰ ἀπολαύουν ἐθνικῆς μεταχειρίσεως ἐν τῇ ἐφαρμογῇ νόμων καὶ κανονισμῶν καθιερούμενων συστήματα ὑποχρεωτικῆς ἀσφαλίσεως, δυνάμει τῶν ὁποίων καταβάλλοντα

παροχαί άσχετως τής άτομικής οικονομικής ανάγκης του δικαιούχου : (α) δι' άπώλειαν μισθών ή κερδών όφειλομένην εις γήρας, άνεργίαν, ασθένειαν ή άναπηρίαν, ή (β) δι' άπώλειαν οικονομικής ύποστηρίξεως όφειλομένην εις τόν θάνατον παντρός, συζύγου ή έτέρου προσώπου έξ ου έξηρτάτο ή τού αυτή οικονομική ύποστήρηξις.

*Άρθρον 12.

1. Οί πολίται και αί έταιρείαι τής Ελλάδος έντός των έδαφών των Ήνωμένων Πολιτειών τής Αμερικής, και άμοιβαίως οι πολίται και αί έταιρείαι των Ήνωμένων Πολιτειών τής Αμερικής έντός των έδαφών τής Ελλάδος, θα άπολαύουν έθνικής μεταχειρίσεως και τής του μάλλον εύνοουμένου κράτους, εις ότι, άφορά την επίδοσιν αυτών εις έμπορικήν, βιομηχανικήν, έπεξεργαστικήν, οικονομικήν, οικοδομικήν, έκδοτικήν, έπιστημονικήν, φιλανθρωπικήν και επαγγελματικήν δραστηριότητα πλην τής του δικηγόρου, όδοντιάτρου και φαρμακοποιού.

2. Οί πολίται και αί έταιρείαι έκάτερου των Συμβαλλομένων Μερών θα άπολαύουν επί πλέον, έντός των έδαφών του έτέρου, μεταχειρίσεως του μάλλον εύνοουμένου κράτους έν σχέσει προς :

(α) μεταλλευτικάς έρεύνας και έκμετάλλευσιν ορυκτών κοιτασμάτων,

(β) επίδοσιν εις θρησκευτικήν δραστηριότητα ως και επίδοσιν εις τούς τομείς οικονομικής και μορφωτικής δραστηριότητος, έπιπροσθέτως προς τας έν τη παραγράφω 1 του παρόντος Άρθρου ή έν τω έδαφίω (α) τής παρούσης παραγράφου, άπαιθουμένας δραστηριότητας,

(γ) όργάνωσιν έταιρειών του έτέρου Μέρους, συμμετοχήν εις ταύτας και διεύθυνσιν αυτών.

3. Ούχ ήττον πολίται έκάτερου των Συμβαλλομένων Μερών, γενόμενοι δεκτοί έντός των έδαφών του έτέρου διά σκοπούς περιωρισμένους, δέν θα δικαιούνται νά άπολαύουν του δικαιώματος νά επιδίδωνται εις κερδοσκοπικάς έπιχειρήσεις κατά παράβασιν των περιορισμών, όστινες ρητώς έπεβλήθησαν εις αυτούς, συμφώνως προς έσωτερικούς νόμους και κανονισμούς, ως όρος διά την είσοδον των.

4. Πολίται και έταιρείαι έκάτερου των Συμβαλλομένων Μερών θα δύνανται νά προσλαμβάνουν, έντός των έδαφών του έτέρου, λογιστάς και άλλους τεχνικούς έμπειρογνώμονας, διαχειριστικών προσωπικών, δικηγόρους, πράκτορας και άλλους ύπαλλήλους τής έκλογής των, μεταξύ των νομίμως εύρισκομένων έν τη Χώρα και άπελαύνοντων κατά νόμον του δικαιώματος εργασίας. Επί πλέον τοιούτοι πολίται και έταιρείαι θα δύνανται νά χρησιμοποιούν προσωρινώς λογιστάς και άλλους τεχνικούς έμπειρογνώμονας, άσχετως έθνικότητος και άσχετως του κατά πόσον ούτοι κέκτηνται τά ύπό τής κειμένης νομοθεσίας άπαιτούμενα προσόντα διά την έντός των έδαφών του έτέρου Μέρους έκτέλεσιν των καθηκόντων των, προς τόν ειδικόν σκοπόν νά προβαίνουν εις μελέτας, λογιστικούς έλέγχους και τεχνικάς έρεύνας δι' άποκλειστικόν λογαριασμόν των εργοδωτών των έν σχέσει προς την όργάνωσιν και την λειτουργίαν έπιχειρήσεων έλεγχομένων ύπό των τελευταίων τούτων ή εις τας όποιās ούτοι έχουν οικονομικών συμφέρον έντός των έδαφών τούτων.

*Άρθρον 13.

1. Πολίται και έταιρείαι έκάτερου των Συμβαλλομένων Μερών θα άπολαύουν, έντός των έδαφών του έτέρου Μέρους, του δικαιώματος νά συνεταιρίζωνται και νά οργανώνουν έταιρείας ύπό τούς αυτούς όρους ως οι πολίται και αί έταιρείαι του έτέρου Μέρους προς τόν σκοπόν έπιδόσεως εις έμπορικήν, βιομηχανικήν, έπεξεργαστικήν, οικονομικήν, οικοδομικήν, μεταλλευτικήν, έκδοτικήν, έπιστημονικήν, εκπαιδευτικήν και φιλανθρωπικήν δραστηριότητα ως και του δικαιώματος νά έλέγχουν και νά διεύθυνουν έπιχειρήσεις τας όποιās τούτοι έπεται νά εγκαταστήσουν ή νά άποκτήσουν έντός των έδαφών τούτων διά τούς ως άνω και άλλους σκοπούς. Έκάτερον των Συμβαλλομένων Μερών δύναται έν τούτοις νά θεσπίση ειδικάς

διατυπώσεις άφορώσας, κατά την νομοθεσίαν του εις τη σύστασιν έταιρειών έλεγχομένων ύπό άλλοδωτών.

2. Έταιρείαι έλεγχόμεναι ύπό πολιτών και έταιρειών έκάτερου των συμβαλλομένων Μερών και συσταθείσαι έντός των έδαφών του έτέρου Μέρους συμφώνως προς τούς κειμένους νόμους και κανονισμούς προς ανάπτυξιν των έν τη παραγράφω 1 του παρόντος Άρθρου άναφερομένων δραστηριοτήτων, θα άπολαύουν έθνικής μεταχειρίσεως έν σχέσει προς τας τοιούτας δραστηριότητας.

*Άρθρον 14

1. Τα Συμβαλλόμενα Μέρη συμφωνούν ότι μέθοδοι εργασίας, αλτίνες περιστέλλουν τόν συναγωνισμόν, περιορίζουν την συμμετοχήν άλλων όμοειδών έπιχειρήσεων εις τας διεθνείς άγοράς ή υποθάλλουν τόν μονοπωλιακόν έλεγχον και αλτίνες εφαρμόζονται ύπό μιās ή πλειόνων ιδιωτικών ή δημοσίων έμπορικών έπιχειρήσεων ή καθιερώνται διά συνδυασμύ, συμφωνίας ή άλλης συνεννόησεως μεταξύ τοιούτων έπιχειρήσεων, δύνανται νά έχουν επίζημιās συνεπειας επί τω μεταξύ των έδαφών των έμπορίου. Κατά συνέπειαν έκαστον των Συμβαλλομένων Μερών συμφωνεί όπως, επί τη αίτησει του έτέρου προέρχεται εις συνεννήσεις μετ' αυτού έν σχέσει προς οιασδήποτε τοιαύτας μεθόδους εργασίας και λαμβάνη τά μέτρα τά όποια ήθελε κρίνει κατάλληλα επί τω σκοπώ έξουδετερώσεως των τοιούτων επίζημιών συνεπειών.

2. Τα Συμβαλλόμενα Μέρη άναγνωρίζουν ότι συνθήκαι άναγωνιστικής ισότητος δέον νά επικρατούν εις περιπτώσεις καθ' ός δημόσιαι ή ύπό τοΰ Δημοσίου έλεγχόμεναι έμπυρική, βιομηχανική ή έπεξεργαστική έπιχειρήσεις έκάτερου των Συμβαλλομένων Μερών συναγωνίζονται, έντός των έδαφών των, προς ιδιωτικάς έπιχειρήσεις άνηκούσας εις πηλίας ή έλεγχόμενας ύπό πολιτών ή έταιρειών του έτέρου Μέρους. Κατά ταύτα, αί τοιαύται ιδιωτικά έπιχειρήσεις θα δικαιούνται, εις παρομοίās περιπτώσεις, νά έπωφελούνται οίονδήποτε ειδικών οικονομικής φύσεως πλεονεκτημάτων παρεχομένων προς τας τοιούτας δημοσίας έπιχειρήσεις ύπό μορφήν έπιχορηγήσεων, φορολογικών άπαλλαγών ή άλλως. Ό ως άνω έν τούτοις κανών δέν θα έχη εφαρμογήν επί ειδικών πλεονεκτημάτων παρεχομένων έν σχέσει προς : α) την βιομηχανοποίησιν άγαθών προς δημοσίαν χρήσιν ή την προμήθειαν άγαθών και ύπηρεσιών προς τό κράτος προς κρατικήν χρήσιν, ή β) την ικανοποίησιν, εις τιμάς ούσιαστικώς χαμηλοτέρας των τιμών συναγωνισμού, των άναγκών ώρισμένων ομάδων του πληθυσμού εις ούσιώδη άγαθά και ύπηρεσίας, τας όποιās αί ομάδες αύται δέν θα ήδύναντο έν τη πράξει νά προμηθευθούν άλλως.

3. Έκάτερον των Συμβαλλομένων Μερών άναλαμβάνει : α) όπως έπιχειρήσεις τελούσαι ύπό την κυριότητα ή τόν έλεγχον τής Κυβερνήσεως του και όπως μονοπωλία ή ύπηρεσίαι, εις τας όποιās έχουν παραχωρηθή άποκλειστικά ή ειδικά προνομία έντός των έδαφών του, προβαίνουν εις τας άγοράς ή τας πωλήσεις των, τας συνεπαγομένας είτε εισαγωγών είτε έξαγωγών έπιηρεαζούσας τή έμπόριον του έτέρου Μέρους, μόνον συμφώνως προς έμπορικά κριτήρια, συμπεριλαμβανομένων των κριτηρίων τιμής, ποιότητος, διαθεσιμότητος, έμπορευσιμότητος, μεταφοράς και άλλων όρων άγοράς και πωλήσεως, και

β) όπως εις τούς πολίτας, τας έταιρείας και τό έμπόριον του έτέρου Μέρους χορηγήται έπαρκής δυνατότης, κατά τά κρατούντα έμπορικά έθιμα, νά συναγωνίζωνται διά συμμετοχήν εις τοιαύτας άγοράς και πωλήσεις.

4. Έκαστον των Συμβαλλομένων Μερών θα παρέχη εις τούς πολίτας, τας έταιρείας και γενικώς εις τό έμπόριον του έτέρου Μέρους άμερόληπτον και δικαίαν μεταχείρισιν έν συγκρίσει προς την παρεχομένην εις τούς πολίτας, τας έταιρείας και τό έμπόριον οιασδήποτε τρίτης χώρας, εις πᾶν ό,τι άφορά :

α) τας κρατικάς προμηθείας έφοδίων,

β) την κατακύρωσιν έκχωρήσεων ή άλλων κρατικών συμβάσεων, και

γ) την πώλησιν οιασδήποτε ύπηρεσίας πωλουμένης ύπό του Κράτους ή ύπό οίονδήποτε μονοπωλίου ή οργανι-

σμού εις τούς όποιους έχορηγήθησαν αποκλειστικά ή ειδικά προνόμια.

5. Ούδεμία επιχείρησις έκάτερου τών Συμβαλλομένων Μερών τελούσα υπό την κυριότητα ή τόν έλεγχον του Κράτους θά δύναται, έν περιπτώσει καθ' ήν ήθελεν επιδοθῇ εις έμπορικήν, βιομηχανικήν, έπεξεργαστικήν, ναυτιλιακήν ή άλλην επιχειρηματικήν δράσιν έντός τών έδαφών του έτέρου τών Συμβαλλομένων Μερών, να διεκδικήσῃ ή να έπωφεληθῇ είτε δι' έαυτήν είτε διά την ιδιοκτησίαν της, άπαλλαγῆς έν αυτοῖς έκ φορολογίας, δοσιδικίας, έκτελέσεως δικαστικών αποφάσεων ή άλλων υποχρεώσεων εις άς υπόκεινται έν αυτοῖς επιχειρήσεις τελούσαι υπό τόν έλεγχον ή την κυριότητα ιδιωτών.

Άρθρον 15.

1. Εις τούς πολίτας και τας εταιρείας έκάτερου τών Συμβαλλομένων Μερών θά χορηγῆται υπό του έτέρου Μέρους έθνική μεταχείρισις και μεταχείρισις του μάλλον εύνοουμένου Κράτους όσον άφορᾷ εις πληρωμάς, έμβάσματα και μεταφοράς κεφαλαίων ή πιστωτικών τίτλων τόσοι μεταξύ τών έδαφών τών δύο Μερών όσον και μεταξύ τών έδαφών ενός τών Συμβαλλομένων Μερών και οίασδήποτε τρίτης Χώρας.

2. Ούδέτερον τών Συμβαλλομένων Μερών θά επιβάλλῃ συναλλαγματικούς περιορισμούς, ως οὔτοι καθορίζονται έν τῇ παραγράφῃ 5 του παρόντος άρθρου, έκτός έν ᾧ μέτρῳ εἶναι οὔτοι άπαραίτητοι πρὸς άποτροπήν πτώσεως τών νομισματικών του άποθεμάτων εις πολύ χαμηλόν επίπεδον ή πρὸς επίτευξιν μετρίας αύξήσεως πολύ χαμηλῶν νομισματικών άποθεμάτων. Νοεῖται ότι αἱ διατάξεις του παρόντος άρθρου δέν μεταβάλλουν τας υποχρεώσεις τας όποιās έκάτερον τών Συμβαλλομένων Μερών δύναται να έχῃ άπέναντι του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου οὐδέ αποκλείουν την έπιβολήν ειδικῶν περιορισμῶν όσάκις τό Ταμείον ειδικῶς έξουσιοδοτεῖ ή άπαιτεῖ άπό έν Μέρους την έπιβολήν τοιούτων ειδικῶν περιορισμῶν.

3. Έάν έκάτερον τών Συμβαλλομένων Μερών επιβάλλῃ συναλλαγματικούς περιορισμούς συμφώνως πρὸς την ως άνω παράγραφον 2, όφείλει, άφού λάβῃ οίανδήποτε πρόνοιαν άναγκαίαν διά την εξασφάλισιν τῆς διαθεσιμότητος ξένου συναλλάγματος δι' άγαθά και ύπηρεσίας άπαραιτήτους διά την υγείαν του λαοῦ του και άναγκαίās διά την άποσόβησιν σοβαρᾶς οικονομικῆς άσταθείας, να λάβῃ έπαρκῆ πρόνοιαν διά την άνάληψιν εις ξένον συναλλάγμα του νομίσματος του έτέρου Μέρους:

α) τῆς έν παραγράφῃ 3 του Άρθρου 7 τῆς παρούσης Συνθήκης άναφερομένης άποζημιώσεως, β) τών κερδῶν, είτε υπό μορφήν μισθῶν, τόκων, μερισμάτων, προμηθειῶν, δικαιωμάτων, πληρωμῶν διά τεχνικάς ύπηρεσίας, είτε άλλως, και γ) ποσῶν πρὸς χρεωλυτικήν έξόφλησιν δανείων, άποσβεσιν άμέσων επενδύσεων και μεταφορᾶς κεφαλαίων έντός έφικτῶν ορίων, λαμβανομένων ύπ' ὅψιν ειδικῶν άναγκῶν δι' άλλας συναλλαγάς. Έφ' όσον ισχύουν πλείονες τῆς μιᾶς τιμῆς συναλλάγματος, ή εφαρμοστέα τιμή συναλλάγματος διά τας τοιαύτας άναλήψεις θά εἶναι τιμή συναλλάγματος ειδικῶς έγκεκριμένη υπό του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου διά τοιαύτας συναλλαγάς ή, έλλείψει τοιαύτης κατά τά ως άνω έγκεκριμένης τιμῆς συναλλάγματος, μία πραγματική τιμή συναλλάγματος, ήτις, περιλαμβανομένων οίονδήποτε τελῶν ή έπιβαρύνσεων επί μεταφορῶν συναλλάγματος, θά εἶναι δικαία και λογική.

4. Συναλλαγματικοί περιορισμοί δέν θά επιβάλλωνται υπό έκάτερου τών συμβαλλομένων Μερών κατά τρόπον άνωφελῶς επίζημιον ή αὐθαирέτως προκαλοῦντα δυσμενῆ διάκρισιν εις βάρος τών άπαιτήσεων, επενδύσεων, μεταφορῶν, έμπορίου ή άλλων συμφερόντων τών πολιτῶν και εταιρειῶν του έτέρου μέρους οὔτε τῆς ανταγωνιστικῆς αὐτῶν θέσεως.

5. Ό όρος «συναλλαγματικοί περιορισμοί» ως οὔτος χρησιμοποιεῖται έν τῷ παρόντι Άρθρῳ, περιλαμβάνει πάντας τούς περιορισμούς, κανονισμούς, βάρη, τέλη ή άλλας υποχρεώσεις, επιβαλλομένους ύφ' έκάτερου τών Συμβαλλομένων Μερών, οἵτινες έπιβαρύνουν ή παρακωλύει ν πληρωμάς, έμβά-

σματα ή μεταφοράς κεφαλαίων ή πιστωτικών τίτλων μεταξύ τών έδαφῶν τών δύο Μερών.

6. Έκάστον τών Μερῶν θά παρέχῃ πάντοτε εις τό έτερον Μέρος έπαρκῆ εύκαιρίαν πρὸς άνταλλαγὴν σκέψεων έν σχέσει πρὸς την εφαρμογήν του παρόντος άρθρου.

Άρθρον 16.

1. Πολῖται έκάτερου τών Συμβαλλομένων Μερών, διαμένοντες έντός τών έδαφῶν του έτέρου και πολῖται και εταιρεῖαι έκάτερου τών Συμβαλλομένων Μερών, άσχολούμενοι με έμπόριον ή άλλας κερδοσκοπικάς επιδιώξεις ή επιδιδόμενοι εις έπιστημονικήν, εκπαιδευτικήν, θρησκευτικήν ή φιλανθρωπικήν δραστηριότητα, έντός τών έδαφῶν του έτέρου Μέρους, δέν θά υπόκεινται εις πληρωμὴν φόρων, τελῶν ή βαρῶν επιβαλλομένων ή καταλογιζομένων επί εισοδήματος, κεφαλαίου, συναλλαγῶν, δραστηριοτήτων ή άλλου άντικειμένου ή εις διατυπώσεις βεβαιώσεως και εισπράξεως αὐτῶν, έντός τών έδαφῶν του έτέρου Μέρους, έπαχθεστέρας εκείνων αἵτινες βαρύνουν τούς ύπηκόους και τας εταιρείας του έτέρου Μέρους.

2. Πολῖται και εταιρεῖαι έκάτερου τών Συμβαλλομένων Μερών έν οὔδεμιᾷ περιπτώσει θά υπόκεινται, έντός τών έδαφῶν του έτέρου Μέρους, εις πληρωμὴν φόρων, τελῶν ή βαρῶν επιβαλλομένων ή καταλογιζομένων επί εισοδήματος, κεφαλαίου, συναλλαγῶν, δραστηριοτήτων ή άλλου άντικειμένου ή εις διατυπώσεις βεβαιώσεως και εισπράξεως αὐτῶν έπαχθεστέρας εκείνων αἵτινες βαρύνουν τούς πολίτας, τούς έγκατεστημένους ή τας εταιρείας οίασδήποτε τρίτης χώρας.

3. Εις ήν περιπτώσειν εταιρεῖαι έκάτερου τών Συμβαλλομένων Μερών επεδίδονται εις έμπόριον ή άλλην κερδοσκοπικήν επιδιώξιν έντός τών έδαφῶν του έτέρου Μέρους και εις ήν περιπτώσειν πολῖται έκάτερου τῶν Συμβαλλομένων Μερών επιδίδονται εις έμπόριον ή άλλην κερδοσκοπικήν επιδιώξιν έντός τών έδαφῶν του έτέρου Μέρους, δέν έχουν όμως την μόνιμον κατοικίαν των έν αυτοῖς, τό έτερον τοῦτο Μέρος δέν θά επιβάλλῃ ή καταλογίξῃ οίανδήποτε φόρον, τέλος ή βάρος επί οίονδήποτε κεφαλαίου, προσόδου ή οίασδήποτε άλλης βάσειως επί πλέον του λογικῶς άνιστοιχοῦντος ή άναλογιῦτος εις τά έδάφη του. Όμοίως φορολογικά άπαλλαγῇ και έκ άσεις θά χορηγοῦνται κατά δικαίαν άναλογίαν. Άνάλογοι κανόνες θά εφαρμόζωνται ώσαύτως εις περιπτώσειν εταιρειῶν οργανωμένων και λειτουργουσῶν αποκλειστικῶς διά έπιστημονικούς, μνημονικούς, θρησκευτικούς ή φιλανθρωπικούς σκοπούς.

4. Έκάτερον τών Συμβαλλομένων Μερών επιφυλάσσει έν τοσούτῳ εις έαυτὸ τό δικαίωμα: (α) να παρέχῃ ειδικά πλεονεκτήματα έν σχέσει πρὸς φόρους, τέλη και βάρη εις πολίτας, εις έγκατεστημένους και εις εταιρείας πάσης τρίτης χώρας επ' άμοιβαίότητι, έφ' όσον τοιαῦτα πλεονεκτήματα παρέχονται ώσαύτως εις πολίτας, εις έγκατεστημένους και εις εταιρείας του έτέρου Μέρους, (β) να παραχωρῇ εις ύπηκόους, εις έγκατεστημένους και εις εταιρείας τρίτης χώρας ειδικά πλεονεκτήματα δυνάμει συμφωνίας μετά τῆς χώρας ταύτης διά την άποφυγὴν τῆς διπλῆς φορολογίας ή την άμοιβαίαν προστασίαν του εισοδήματος, και (γ) να παραχωρῇ εις τούς ιδίους αὐτῆς πολίτας και εις τούς έγκατεστημένους εξ όμόρων χωρῶν άπαλλαγάς προσωπικῆς φύσεως ως πρὸς τόν φόρον επί του εισοδήματος και τόν φόρον κληρονομίας εύνοικωτέρας τών παρεχομένων εις άλλα μη μόνιμως έγκατεστημένα πρόσωπα.

Άρθρον 17.

1. Πολῖται και εταιρεῖαι έκάτερου τών Συμβαλλομένων Μερών θά άπολαμβάνουν έκ μέρους του έτέρου Μέρους μεταχειρίσεως έθνικῆς και τῆς του μάλλον εύνοουμένου κράτους έν σχέσει πρὸς πᾶν ζήτημα άφορῶν τας εισαγωγάς ή τας έξαγωγάς.

2. Έκάτερον τών Συμβαλλομένων Μερών θά παραχωρῇ την μεταχείρισιν του μάλλον εύνοουμένου κράτους εις προϊόντα του έτέρου Μέρους κομιζόμενα εξ οίονδήποτε τόπου και δι' οίονδήποτε μεταφορικοῦ μέσου, και εις εἶδη προοριζόμενα δι' έξαγωγήν πρὸς τά έδάφη του έτέρου Μέ-

ρους, δι' οίασδήποτε είδους και δι' οίουδήποτε μεταφορικού μέσου, εις πᾶν ὅ,τι ἀφορᾷ τελωνειακούς δασμούς και ἄλλα βάρη και ἐν σχέσει πρὸς οίουσδήποτε ἄλλους κανονισμούς, ὄρους και διατυπώσεις ἐπιβαλλομένους ἐπὶ τῶν εἰσαγωγῶν και τῶν ἐξαγωγῶν ἢ ἐν σχέσει πρὸς ταύτας.

3. Οὐδέτερον τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν θὰ ἐπιβάλλῃ οίανδήποτε ἀπαγόρευσιν ἢ περιορισμὸν ἐπὶ τῆς εἰσαγωγῆς οίουδήποτε προϊόντος τοῦ ἐτέρου Μέρους ἢ ἐπὶ τῆς ἐξαγωγῆς οίουδήποτε εἶδους πρὸς τὰ ἐδάφη τοῦ ἐτέρου, οἱ ὁποῖοι:

(α) ἐὰν ἐπιβάλλωνται δι' ὑγειονομικούς ἢ ἄλλους συνήθεις μὴ ἐμπορικῆς φύσεως λόγους ἢ πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς προλήψεως ἀπατηλῶν ἢ δολίων τεχνασμάτων, αὐθαирέτως μεροληπτῶν πρὸς ὄφελος τῆς εἰσαγωγῆς ὁμοίου προϊόντος οίανδήποτε τρίτης χώρας ἢ τῆς ἐξαγωγῆς ὁμοίου εἶδους πρὸς οίανδήποτε τρίτην χώραν.

(β) ἐὰν ἐπιβάλλωνται δι' ἄλλους λόγους, δὲν ἐφαρμόζονται ἐξ ἴσου ἐπὶ τῆς εἰσαγωγῆς ὁμοίου προϊόντος ἐξ οίανδήποτε τρίτης χώρας ἢ ἐπὶ τῆς ἐξαγωγῆς ὁμοίου εἶδους πρὸς οίανδήποτε τρίτην χώραν,

(γ) ἐὰν καθιστοῦν ποσοτικὸν περιορισμὸν, συνεπαγόμενον χορήγησιν ποσοστώσεως εἰς οίανδήποτε τρίτην χώραν σχετικῶς πρὸς εἶδος διὰ τὸ ὅποιον τὸ ἕτερον Μῆρος ἐνδιαφέρεται σημαντικῶς, δὲν παρέχουν εἰς τὸ ἐμπόριον τοῦ ἐτέρου Μέρους ἀνάλογον μερίδα ἐπὶ τοῦ συνόλου, εἰς ποσότητα ἢ ἀξίαν, ὅπερ ἡ χώρα αὕτη ἐπρομηθεύετο ἀπὸ τὸ ἕτερον Μῆρος ἢ ἐπρομηθεύεν εἰς τὸ ἕτερον Μῆρος κατὰ προγενεστέραν ἀντιπροσωπευτικὴν περίοδον, ὡς πρὸς τὴν ὅποιαν περίοδον θὰ παρέχεται ἐκ μέρους τοῦ ἐτέρου Μέρους εὐκαιρία συζητήσεως, λαμβανομένων δεόντως ὑπ' ὄψιν οἰωνοῦ οίανδήποτε εἰδικῶν παραγόντων ἐπηρεάζοντων τὸ ἐμπόριον τοῦ εἶδους τούτου.

4. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος Ἄρθρου δὲν ἔχουν ἐφαρμογὴν ἐπὶ πλεονεκτιμάτων παραχωρουμένων ὑφ' ἑκατέρου τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν:

(α) εἰς τὰ προϊόντα τῆς ἰδίας αὐτοῦ ἀλκίας.

(β) πρὸς ὁμόρους χώρας ἐπὶ τῷ σκοπῷ διευκολύνσεως τοῦ μεθοριακοῦ ἐμπορίου, ἢ

(γ) δυνάμει τελωνειακῆς ἐνώσεως, τῆς ὁποίας ἑκάτερον τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν ἤθελε καταστῆ Μέλος. Ἐὰν ἑκάτερον τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν ἀποφασίσῃ νὰ καταστῇ μέλος μιᾶς τελωνειακῆς ἐνώσεως ὁρεῖται νὰ τηρήσῃ τὸ ἕτερον Μῆρος ἐνήμερον τῶν προθέσεων του και νὰ παράσχῃ εἰς τοῦτο ἐπαρκὴ εὐκαιρίαν δι' ἀνταλλαγὴν ἀπόψεων ἐπὶ τοῦ προκειμένου.

Ἄρθρον 18.

1. Ἐκάτερον τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν θὰ δημοσιεύῃ ἀμελλητὶ νόμους, κανονισμούς και διοικητικούς κανόνες γενικῆς ἐφαρμογῆς ἀφορῶντας τοὺς δασμούς, τέλη ἢ ἄλλα βάρη, τὴν δασμολογικὴν κατάταξιν εἰδῶν και τοὺς ὄρους ἢ περιορισμούς ἐπὶ τῶν εἰσαγωγῶν και ἐξαγωγῶν ἢ ἐπὶ τῆς μεταφορᾶς τῶν σχετικῶν μέσων πληρωμῆς, ὡς και τοὺς ὄρους και περιορισμούς τοὺς θίγοντας τὴν πώλησιν, τὴν διακίνησιν ἢ τὴν χρησιμοποίησιν τῶν εἰσαγομένων ἢ ἐξαγομένων εἰδῶν. Οἱ ἀνωτέρω νόμοι, κανονισμοὶ και κανόνες θὰ ἀφαρμόζωνται κατὰ τρόπον ὁμοιόμορφον, ἀμερόληπτον και λογικόν. Κατὰ γενικὸν κανόνα, νέοι διοικητικοὶ κανονισμοὶ ἀφορῶντες τὰς εἰσαγωγὰς δὲν θὰ ἐφαρμόζωνται ἐπὶ ἐμπορευμάτων εὐρισκομένων κατ' ὅδον κατὰ τὸν χρόνον τῆς δημοσιεύσεως τῶν τοιούτων κανονισμῶν. Ἐὰν ὅμως ἑκάτερον τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν ἐξαίρη συνήθως τῶν τοιούτων διοικητικῶν κανονισμῶν ἐμπορεύματα εἰσαχθέντα πρὸς ἀνάλωσιν ἢ τεθέντα εἰς ἀνάλωσιν ἐξ ἀποταμιεύσεως ἐντὸς χρονικῆς περιόδου 30 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας δημοσιεύσεως τῶν ἐν λόγῳ κανονισμῶν, τὸ τοιοῦτον μέτρον θὰ θεωρεῖται ὡς πληροῦν τοὺς ὄρους τοῦ κανόνος τούτου. Ἐπὶ πλεόν, ἡ ἀρχὴ αὕτη δὲν θὰ ἐφαρμόζεται ἐπὶ κανονισμῶν ἐπιβαλλομένων διὰ λόγους ὑγιεινῆς ἢ δημοσίας ἀσφαλείας. Εἰς τὴν περίπτωσιν ποσοτικῶν κανονισμῶν τὰ μετὰ τὴν ἡμερομηνίαν δημοσιεύσεως εἰσαγόμενα ἐμπορεύματα θὰ δύνανται νὰ ἐκπύκτωνται ἐκ τῆς ὑπὸ

τῶν κανονισμῶν τούτων καθοριζομένης ποσοτώσεως. ἢ ἐν παραστῇ ἀνάγκῃ, ἐκ τῆς διὰ μίαν ἢ περισσότερὰ μεταχειριστεράς περιόδους καθοριζομένης ποσοτώσεως.

2. Ἐκάτερον τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν θὰ διατίθῃ δικαστικὴν ἢ διοικητικὴν διακρίσιν βάσει τῆς ὁποίας πολιτῶν και ἐταιρειῶν τοῦ ἐτέρου Μέρους ὡς και εἰσαγωγῆς προϊόντων τοῦ ἐτέρου τούτου Μέρους, θὰ δύνανται νὰ παρέχουν πληροφορίας και ἐπιχειρήματα και νὰ ἐπιτυγχάνουν ταχείαν και ἀμερόληπτον ἀναθεώρησιν και διόρθωσιν σχετικῶν με τελωνειακὰ ζητήματα διοικητικῶν ἐνεργειῶν, συμπεριλαμβανομένης τῆς ἐπιβολῆς προστίμων και ποινῶν, ὡς και κατὰσχέσεων και ἀποφάσεων ἐπὶ ζητημάτων δασμολογικῆς κατὰτάξεως και ἐκτιμήσεως ἐκ μέρους τῶν διοικητικῶν ἀρχῶν. Ποινὰι ἐπιβαλλόμεναι διὰ παραβάσεις τῶν τελωνειακῶν και ναυτιλιακῶν νόμων και κανονισμῶν θὰ θεωροῦνται ἀπλῶς συμβολικαὶ εἰς περιπτώσεις ὁρεῖται εἰς γραφικὰ τεκμήρια ἢ ὅταν δύνανται νὰ ἀποδειχθῇ καλὴ πίστις. Νοεῖται ὅτι αἱ διατάξεις διὰ τὴν ἐπιβολὴν ἀπλῶς συμβολικῶν ποινῶν δὲν θὰ ἔχουν ἐφαρμογὴν ἐπὶ ἀδικημάτων λαθρεμπορίας.

Ἄρθρον 19.

1. Προϊόντα ἑκατέρου τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν θὰ τυγχάνουν, ἐντὸς τῶν ἐδαφῶν τοῦ ἐτέρου Μέρους, ἐθνικῆς μεταχειρίσεως και μεταχειρίσεως τοῦ μᾶλλον εὐνοουμένου κράτους ἐπὶ παντός ζητήματος ἀφορῶντος εἰς τὴν ἐσωτερικὴν φορολογίαν, πώλησιν, διακίνησιν, ἀποθήκευσιν και χρησιμοποίησιν αὐτῶν.

2. Εἶδη παραγόμενα ὑπὸ πολιτῶν και ἐταιρειῶν ἑκατέρου τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν ἐντὸς τῶν ἐδαφῶν τοῦ ἐτέρου Μέρους ἢ ὑπὸ ἐταιρειῶν τοῦ τελευταίου τούτου Μέρους ἐλεγχόμενα ὑπὸ πολιτῶν ἢ ἐταιρειῶν αὐτοῦ, θὰ τυγχάνουν μεταχειρίσεως οὐχὶ ὀλιγώτερον εὐνοικῆς τῆς ἐπιφυλασσομένης εἰς ὁμοία εἶδη ἐθνικῆς προελεύσεως, παραγωγῆς οίουδήποτε προσώπου ἢ ἐταιρείας, ἐπὶ παντός ζητήματος ἀφορῶντος εἰς τὴν ἐξαγωγήν, φορολογίαν, πώλησιν, διακίνησιν, ἀποθήκευσιν και χρησιμοποίησιν αὐτῶν.

Ἄρθρον 20.

Περιοδεύοντες ἐμπορικοὶ ἀντιπρόσωποι, ἀντιπροσωπεύοντες ὑποκόμους και ἐταιρείας ἑκατέρου τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν, ἀσχολούμενοι με ἐπιχειρήσεις ἐντὸς τῶν ἐδαφῶν αὐτῶν, θὰ τυγχάνουν, κατὰ τὴν εἰσόδον των εἰς τὰ ἐδάφη τοῦ ἐτέρου Μέρους, κατὰ τὴν ἀναχώρησιν των ἐξ αὐτῶν και κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐν αὐτοῖς διαμονῆς των, μεταχειρίσεως τοῦ μᾶλλον εὐνοουμένου κράτους, ἐν σχέσει πρὸς τελωνειακὰ και λοιπὰ ζητήματα, ὡς και ἐν σχέσει, ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῶν ἐξαιρέσεων τῆς παραγράφου 4 τοῦ Ἄρθρου 16 τῆς παρούσης Συνθήκης, πρὸς τὰ τέλη και βάρη τὰ ἀφορῶντα αὐτούς, τὰ δείγματά των και τὴν λῆψιν παραγγελιών.

Ἄρθρον 21.

1. Μεταξὺ τῶν ἐδαφῶν τῶν δύο Συμβαλλομένων Μερῶν θὰ ὑπάρχῃ ἐλευθερία ἐμπορίου και ναυτιλίας.

2. Πλοῖα φέροντα τὴν σημαίαν ἑκατέρου τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν και ἐρωδιασμένα με τὰ ἀπαιτούμενα ὑπὸ τῆς νομοθεσίας τοῦ Μέρους τούτου ἐγγράφα πρὸς ἀπόδειξιν τῆς ἐθνικότητος τοῦ πλοίου, θὰ θεωροῦνται πλοῖα τοῦ Μέρους τούτου ὅσον εἰς τὰς ἀντικτὰς θιλάσσας ὅσον και ἐντὸς τῶν λιμένων, τῶν χωρῶν και τῶν ὁδῶν τοῦ ἐτέρου Μέρους.

3. Ἐφ' ὅσον ἀμφότερα τὰ Μέρη ἐφαρμόζουν οὐσιωδῶς ὁμοία συστήματα καταμετρήσεως τῆς χωρητικότητος τῶν πλοίων, τὰ πιστοποιητικὰ χωρητικότητος τὰ ἐκδιδόμενα ὑφ' ἑκατέρου τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν, θὰ γίνωνται δεκτὰ ὑπὸ τοῦ ἐτέρου Μέρους και τὰ πλοῖα δὲν θὰ ὑποκείνται εἰς νέαν καταμέτρησιν εἰς τοὺς λιμένας τοῦ Μέρους τούτου.

4. Τὰ πλοῖα ἑκατέρου τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν θὰ εἶναι ἐλεύθερα, ἐπὶ ἴσοις ὅροις με πλοῖα τοῦ ἐτέρου Μέρους και ἐπὶ ἴσοις ὅροις με πλοῖα οίανδήποτε τρίτης χώρας, νὰ εἰσέρχωνται με τὰ φορτία των εἰς πάντας τοὺς λιμένας, τοὺς χώρους και τὰ ὁδὰ τοῦ ἐτέρου Μέρους τοὺς ἀνοι-

αυτὸς εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἐμπόριον καὶ τὴν ναυτιλίαν. Τὰ πλοῖα ταῦτα καὶ τὸ φορτίον των θὰ ἀπολαύουν ἀπὸ πάσης ἀπόψεως μεταχειρίσεως ἐθνικῆς καὶ τῆς τοῦ μᾶλλον εὐνοουμένου κράτους ἐντὸς τῶν λιμένων, τῶν χώρων καὶ τῶν ὁδῶν τοῦ ἐτέρου Μέρους.

5. Τὰ πλοῖα ἐκατέρου τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν θὰ ἀπολαύουν ἐν μέρους τοῦ ἐτέρου Μέρους μεταχειρίσεως ἐθνικῆς καὶ τῆς τοῦ μᾶλλον εὐνοουμένου κράτους ἐν σχέσει μετὰ τὸ δικαίωμα τῆς μεταφορᾶς παντὸς εἶδους δεκτικῆς θαλασσίας μεταφορᾶς πρὸς τὰ ἐδάφη καὶ ἐκ τῶν ἐδαφῶν τοῦ Μέρους τούτου. Τὰ εἶδη ταῦτα θὰ ἀπολαύουν μεταχειρίσεως οὐχὶ ὑλγιώτερον εὐνοικῆς τῆς παρεχομένης εἰς ὅμοια εἶδη μεταφερόμενα διὰ πλοίων τοῦ ἐτέρου Μέρους εἰς ἑ,τι ἀφορᾷ: α) δασμοὺς καὶ βάρη παντὸς εἶδους, β) τελωνειακὴν μεταχείρισιν καὶ γ) ἐπιδοτήσεις, ἐπιστροφὰς δασμῶν καὶ ἄλλας προνομίας τοιαύτης φύσεως.

6. Ἐκάτερον τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν δύναται νὰ ἐπιφυλάσῃ εἰς τὰ ἴδια αὐτοῦ πλοῖα ἀποκλειστικὰ δικαιώματα καὶ προνομίας ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἀντοπλοῖαν, τὴν ποταμοπλοῖαν, τὴν ἐθνικὴν ἀλιείαν καὶ τὴν ἀσκήσιν τῶν ναυτικῶν ὑπηρεσιῶν εἰς τοὺς λιμένας, ὁρμους καὶ παράλια, συμπεριλαμβανομένης τῆς ρυμοκλήσεως, πλοηγίας, διασώσεως καὶ ναυτικῆς βοήθειας. Ὁ ὅρος «ἀντοπλοῖα» ὡς χρησιμοποιεῖται ἐν τῇ παρόντι Ἀρχῇ θὰ θεωρῆται ὅτι περιλαμβάνει παντὸς τύπου θαλασσίαν μεταφορὰν ἐκ λιμένων ἢ πρὸς λιμένας τοῦ αὐτοῦ Μέρους εἰδῶν ἅτινα, ἀνεξαρτήτως τῆς ἀρχικῆς τῶν προελεύσεως καὶ τοῦ τελικοῦ τῶν προορισμοῦ, μεταφορτώνονται ἀμέσως ἢ ἐμμέσως εἰς λιμένας ἐκατέρου τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν πρὸς μεταφορὰν πρὸς ἕτερον λιμένα τοῦ αὐτοῦ Συμβαλλομένου Μέρους, δυνάμει φορτωτικῆς συνεχείας, ἢ ἀντιστρόφως, εἰδῶν ἅτινα φορτώνονται εἰς λιμένας ἐκατέρου τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν πρὸς μεταφορὰν εἰς ἕτερον λιμένα τοῦ αὐτοῦ Συμβαλλομένου Μέρους πρὸς τὸν σκοπὸν μεταφορτώσεως ἀμέσως ἢ ἐμμέσως μετὰ προορισμὸν τὸ ἐξωτερικὸν δυνάμει φορτωτικῆς συνεχείας. Αἱ αὗται ἀρχαὶ θὰ ἐφαρμοζοῦνται ἐπίσης ἐπὶ ἐπιβατῶν κατόχων εἰσιτηρίων συνεχείας.

Ἄρθρον 22.

1. Πλοῖα ἐκατέρου τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν εὐρισκόμενα ἐν κινδύνῳ θὰ ἐπιτρέπεται νὰ καταφεύγουν εἰς τὸν πλησιέστερον λιμένα ἢ ὁρμον τοῦ ἐτέρου Μέρους καὶ θὰ τυγχάνουν φιλικῆς μεταχειρίσεως καὶ βοήθειας. Πλοῖα ἐκατέρου τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν ἐξαναγκαζόμενα, λόγῳ κακοκαιρίας ἢ ζημιῶν, νὰ καταφεύγουν εἰς λιμένα τοῦ ἐτέρου Μέρους, θὰ ἐπιτρέπεται νὰ ἐπισκευάζωνται, νὰ ἐφοδιάζωνται καὶ νὰ ἀποπλέουν, χωρὶς νὰ ἐπιβαρύνωνται μετὰ δικαιώματα καὶ τέλη ἄλλα πλὴν ἐκείνων τὰ ὅποια κανονικῶς καταβάλλονται εἰς ὁμοίας περιπτώσεις ὑπὸ πλοίων τοῦ Μέρους τούτου.

Ἐν ἢ ὅμως περιπτώσει ὁ πλοίαρχος τοῦ σκάφους εὐρίσκεται εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ πωλήσῃ μέρος τοῦ ἐμπορεύματος τοῦ πλοίου πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν δαπανῶν του, θὰ ὑποχρεῖται νὰ συμμορφωθῇ πρὸς τοὺς κανονισμοὺς καὶ τὸ δασμολόγιον τοῦ Μέρους εἰς ὃ ἔχει καταφύγει.

2. Εἰς τὴν περίπτωσιν πλοῖον ἐκατέρου τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν ἤθελεν ἐξωκεῖλει ἢ ναυαγήσῃ ἐντὸς τῶν χωρικῶν ὁδῶν τοῦ ἐτέρου, τὸ πλοῖον τοῦτο, ὡς καὶ ὅλα τὰ μέρη καὶ ἐξαρτήματα αὐτοῦ, ὡς καὶ οἰαδήποτε διασωθέντα ἐμπορεύματα καὶ ἀντικείμενα, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν ριφθέντων εἰς τὴν θάλασσαν, ἢ τὸ προϊόν τῆς ἐκποίησεως αὐτῶν, ὡς ἐπίσης καὶ ὅλα τὰ ἔγγραφα τοῦ πλοίου τὰ ἀνασυρθέντα ἐκ τοῦ οὕτω ναυαγήσαντος ἢ ἐξωκειλαντος πλοίου, θὰ παραδίδωνται, ἐπὶ τῇ αἰτήσει των, εἰς τοὺς ἰδιοκτῆτας τοῦ πλοίου, ἢ τοὺς ἰδιοκτῆτας τοῦ φορτίου καὶ τῶν λοιπῶν εἰδῶν, ἢ εἰς τοὺς πράκτορας αὐτῶν. Ἐν ἀπουσία ἰδιοκτῆτῶν ἢ πρακτόρων ἐπὶ τόπου, τὸ πλοῖον, τὸ φορτίον καὶ τὰ λοιπὰ ἀντικείμενα ἐφ' ὅσον ἀνήκουσι εἰς πολίτην τοῦ Μέρους τῆς σημαίας τοῦ πλοίου, θὰ παραδίδωνται εἰς προξενικὸν ὑπάλληλον τοῦ Μέρους τούτου εἰς τὸ ὅποιο τὴν περιφέρειαν ἀναυάγησεν ἢ ἐξώκειλε τὸ πλοῖον, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι τὰ ἔγγραφα ταῦτα ἤθελον ζητηθῇ ἐντὸς τῆς ὑπὸ τῶν νόμων καὶ κανονισμῶν τοῦ Μέρους τούτου ὁριζομένης

προθεσμίας. Ἡ Προξενικὴ αὕτη Ἀρχή, οἱ ἰδιοκτῆται ἢ οἱ πράκτορες θὰ καταβάλλουν μόνον τὰς πραγματοποιηθείσας διὰ τὴν διάσωσιν τοῦ πλοίου καὶ τοῦ φορτίου του, δαπάνας συμπεριλαμβανομένων τῶν σῶστρον ἢ ἄλλων δαπανῶν, ἢς θὰ κατέβαλε ἐθνικὸν πλοῖον εἰς παρομοίαν περίπτωσιν ἀπωλείας ἢ προσαράξεως. Τὰ διασωζόμενα ἐμπορεύματα δὲν θὰ ὑπόκεινται εἰς πληρωμὴν οἰωνδήποτε τελωνειακῶν δασμῶν ἐκτὸς ἂν ἤθελον δηλωθῇ πρὸς ἀνάλωσιν ἐντὸς τῶν ἐδαφῶν τοῦ ἐτέρου Μέρους. Ἐμπορεύματα ὅμως μὴ τεθέντα εἰς ἀνάλωσιν δύνανται νὰ ὑπόκεινται εἰς μέτρα διὰ τὴν προστασίαν τῶν δημοσίων ἐσόδων ἀναφορικῶς μετὰ τοιαῦτα ἐμπορεύματα μέχρι τῆς ἐξαγωγῆς των ἐκ τῆς χώρας ἐντὸς τῶν ὑπὸ τῶν κειμένων νόμων καὶ κανονισμῶν προβλεπομένων προθεσμιῶν. Ἡ ἐφαρμογὴ τῆς παρούσης παραγράφου θὰ ὑπόκειται εἰς τὰ νόμιμα δικαιώματα καὶ τὰς νομίμους ἀπαιτήσεις τοῦ ναυαγοσώστου.

3. Ἐὰν, λόγῳ κακοκαιρίας, πλοῖα ἐκατέρου τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν ἤθελον καταφύγει εἰς λιμένα ἢ ὁρμον τοῦ ἐτέρου Μέρους, ἢ ἤθελον ναυαγήσῃ ἢ ἐξωκεῖλει αἱ ἀρμόδιαι Προξενικαὶ Ἀρχαί, ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ ἰδιοκτῆτου ἢ τοῦ πλοίαρχου τοῦ πλοίου ἢ ἄλλου τινος πράκτορος τοῦ ἰδιοκτῆτου, ἢ παρόντος καὶ τῇ αἰτήσει ἐνὸς τούτων, θὰ δικαιούνται νὰ παρέχουν εἰς τοὺς πολίτας τῆς χώρας των πᾶσαν ἀναγκαίαν συνδρομήν. Ἐὰν πλοῖον ἐκατέρου τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν βυθισθῇ ἐντὸς λιμένος ἢ ἀποτελῇ κίνδυνον διὰ τὴν ναυσιπλοῖαν ἐντὸς τῶν χωρικῶν ὁδῶν τοῦ ἐτέρου Μέρους, αἱ Ἀρχαὶ τοῦ ἐτέρου τούτου Μέρους δύνανται νὰ διατάσσουν τὴν λήψιν μέτρων τὰ ὅποια ἤθελον αὐταὶ κρίνει ἀναγκαῖα πρὸς πρόληψιν ζημιῶν αἰτίνες θὰ ἡδύναντο ἄλλως νὰ ἐπενεχθοῦν ὑπὸ οὕτω ναυαγήσαντος πλοίου εἰς τὴν λειτουργίαν τοῦ λιμένος ἢ εἰς ἄλλα πλοῖα.

4. Εἰς ὅλους τοὺς λιμένας τῆς Ἑλλάδος οἱ πλοίαρχοι ὅλων τῶν ὑπὸ σημαίαν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν πλοίων καὶ ἀμειβαίως εἰς ὅλους τοὺς λιμένας τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς οἱ πλοίαρχοι ὅλων τῶν ὑπὸ ἑλληνικὴν σημαίαν πλοίων, ὧν τὰ πληρώματα ἤθελον παύσει νὰ εἶναι πλήρως συγκεκριημένα λόγῳ ἀσθενείας ἢ δι' οἰωνδήποτε ἄλλην αἰτίαν, θὰ δικαιούνται νὰ ναυτολογοῦν τοὺς ἀναγκαίους πρὸς συνέχισιν τοῦ ταξειδίου ναυτικούς.

5. Προξενικαὶ Ἀρχαί, ἐκατέρου τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν ὅπουδήποτε ὑπάρχουν τοιαῦται ἐντὸς τῶν ἐδαφῶν τοῦ ἐτέρου Μέρους, θὰ τυγχάνουν τῇ αἰτήσει των ἐκ μέρους τῶν ἐπιτοπίων ἀρχῶν τῆς ἀπαιτουμένης βοήθειας πρὸς ἐκτέλεσιν, συμφώνως πρὸς τοὺς κειμένους ἐπιτοπίους νόμους καὶ κανονισμοὺς, τῶν καθηκόντων των σχετικῶς πρὸς τὴν τήρησιν τῆς πειθαρχίας καὶ τάξεως ἐπὶ τῶν πλοίων. Διαφοραὶ μεταξὺ τῶν μελῶν τῶν πληρωμάτων τῶν πλοίων ἐκατέρου τῶν συμβαλλομένων Μερῶν σχετικαὶ πρὸς τὰς συμβάσεις ἐργασίας των, πλὴν τῆς περιπτώσεως καθ' ἣν αἱ ἀρμόδιαι δικαστικαὶ ἀρχαὶ ἤθελον τυχὸν ἐπιληφθῇ, θὰ ἐπιλύωνται ὑπὸ τῶν Προξενικῶν Ἀρχῶν τῆς σημαίας τοῦ πλοίου.

6. Ναυτικοί, οἵτινες εἶναι πολῖται ἐκατέρου τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν, θὰ δύνανται νὰ ἀποστέλλωνται εἰς λιμένας τοῦ ἐτέρου τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν πρὸς ἐπ'ἀνδρῶν ἐθνικῶν πλοίων, μερίμνη τῆς Προξενικῆς Ἀρχῆς, εἴτε μεμονωμένως εἴτε καθ' ὁμάδας βάσει ναυτικῶν φυλλαδίων ἐπεχόντων θέσιν διαβατηρίων. Ὁμοίως εἰς πολίτας ἐκατέρου τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν θὰ ἐπιτρέπεται ἢ διέλευσις διὰ τῶν ἐδαφῶν τοῦ ἐτέρου Μέρους κατὰ τὴν μετάβασιν των πρὸς ναυτολόγησιν ἢ παλιννόστησιν βάσει ναυτικῶν φυλλαδίων ἐπεχόντων θέσιν διαβατηρίων.

Ἄρθρον 23.

1. Ἡ παρούσα Συνθήκη δὲν θὰ ἀποκλείῃ τὴν ἐφαρμογὴν μέτρων:

(α) ρυθμιζόντων τὴν εἰσαγωγὴν καὶ ἐξαγωγὴν χρυσοῦ καὶ ἀργύρου,

(β) ἀφορώντων διασπάσιμα ὑλικά, ραδιοενεργὰ ὑποπροϊόντα ἐκ τῆς χρησιμοποιήσεως ἢ ἐπεξεργασίας αὐτῶν, ἢ ὕλης ἀποτελούσας πηγὴν διασπασίμων ὑλικῶν,

(γ) ρυθμιζόντων τὴν παραγωγὴν ἢ τὸ ἐμπόριον ὀπλων,

πυρομαχικῶν καὶ πολεμικῶν ὀργάνων ἢ τὸ ἐμπόριον ἄλλων ὑλικῶν, τὸ διεξαγόμενον ἀμέσως ἢ ἐμμέσως πρὸς τὸν σκοπὸν ἐφοδιασμοῦ στρατιωτικῆς ἐγκαταστάσεως,

(δ) ἀναγκαιῶν διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ὑποχρεώσεων ἐνὸς τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν πρὸς διατήρησιν ἢ ἀποκατάστασιν τῆς Διεθνoῦς εἰρήνης καὶ ἀσφαλείας ἢ ἀναγκαιῶν διὰ τὴν προστασίαν τῶν οὐσιωδῶν αὐτοῦ συμφερόντων ἀσφαλείας.

(ε) ἀφορώντων τὴν ἐξαγωγήν ἀντικειμένων, ἢ ἀξία τῶν ὁποίων ἀπορρέει πρωτίστως ἐκ τῆς ιδιότητός των ὡς ἔργων τέχνης ἢ ὡς ἀρχαιοτήτων, ἢ ἐκ τῆς σχέσεώς των πρὸς τὴν ἐθνικὴν ἱστορίαν καὶ τὰ ὁποῖα δὲν θεωροῦνται κατὰ γενικὸν κανόνα ὡς ἐμπορεύσιμα εἶδη, καὶ

(ζ) ἀπαγορευόντων τὴν παραχώρησιν τῶν ὠφελημάτων τῆς παρούσης Συνθήκης εἰς οἰανδήποτε ἑταιρείαν, ἔστω καὶ ἐὰν αὕτη ἔχῃ τὴν ἰθαγένειαν τῆς ἑτέρας χώρας, ἐφόσον ἡ κυριότης ἢ ἡ διεύθυνσις αὐτῆς ἐλέγχονται ὑπὸ πολιτῶν ἢ ἑταιρειῶν τρίτης τινὸς χώρας. Οὐχ' ἔττον, ἐξαιροῦνται τῶν περιοριστικῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἐδαφίου αἱ διατάξεις τῆς παρούσης Συνθήκης αἱ ἀφορῶσαι εἰς τὴν ἀναγνώρισιν τῆς νομικῆς ὑποστάσεως τῶν ἀλλοδαπῶν ἑταιρειῶν καὶ εἰς τὴν ἐπὶ δικαστηρίῳ παράστασιν αὐτῶν.

2. Μὴ θιγομένης τῆς ἀρχῆς τῆς ἐθνικῆς μεταχειρίσεως, καθ' ὅσον ἀφορᾷ αὕτη εἰς ὑφισταμένας ἐπιχειρήσεις ἢ εἰς ἐπιχειρήσεις τὰς ὁποίας ἐν τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν ἡθέλην ἐπιτρέψει νὰ ἐγκατασταθῶν ἐφεξῆς, αἱ διατάξεις τοῦ Ἄρθρου 12, παρ. 1 καὶ τοῦ Ἄρθρου 13, παρ. 1., τῆς παρούσης Συνθήκης θὰ ὑπόκεινται εἰς τὸ δικαίωμα ἑατέρου τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν νὰ ἀρνοῦνται τὴν χορήγησιν ἀδείας εἰς τραπεζιτικὰς ἐπιχειρήσεις, μὴ ἀνηκούσας ἢ μὴ ἐλεγχόμενας ὑπὸ πολιτῶν αὐτοῦ, νὰ ἰδρύνουν ἐφεξῆς ἐπιχειρήσιν μεσεγγυητικὴν ἢ καταθέσεων ἐκτὸς τῆς περιπτώσεως καταθέσεων ἀποτελουσῶν συνάρτησιν τῶν μετὰ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἢ τῶν διεθνῶν αὐτῶν συναλλαγῶν.

3. Αἱ περὶ μεταχειρίσεως τοῦ μᾶλλον εὐνοουμένου κράτους διατάξεις τῆς παρούσης Συνθήκης αἱ ἀφορῶσαι εἰς τὴν μεταχειρίσιν τῶν ἐμπορευμάτων, δὲν θὰ ἔχουν ἐφαρμογὴν ἐπὶ ὠφελημάτων παρεχομένων ὑπὸ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς ἢ τῶν Ἑδαφῶν καὶ τῶν κτήσεων αὐτῶν πρὸς ἀλλήλας, πρὸς τὴν Δημοκρατίαν τῆς Κούβας, πρὸς τὴν Δημοκρατίαν τῶν Φιλιππίνων, πρὸς τὸ ὑπὸ ἐντολὴν Ἑδάφος τῶν Νήσων τοῦ Εἰρηνικοῦ, πρὸς τὴν Ζώνην τῆς Διώρυγος τοῦ Παναμᾶ ἢ πρὸς τὸ Πόρτο-Ρίκο, ἀνεξαρτήτως πάσης ἀλλαγῆς ἥτις θὰ ἡδύνατο νὰ ἐπέλθῃ εἰς τὸ πολιτικὸν καθεστῶς τοῦ τελευταίου τούτου.

4. Αἱ διατάξεις τῆς παρούσης Συνθήκης αἱ ἀφορῶσαι εἰς τὴν μεταχειρίσιν ἐμπορευμάτων δὲν ἀποκλείουν, δι' ἑκαστον τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν, ἐνέργειαν ἐπιβαλλομένην ἢ εἰδικῶς ἐπιτρεπομένην ὑπὸ τῆς Γενικῆς Συμφωνίας Δασμῶν καὶ Ἐμπορίου, ἐφ' ὅσον χρόνον τὸ προβαῖνον εἰς τὴν τοιαύτην ἐνέργειαν μέρος τυγχάνει συμβαλλόμενον μέρος εἰς τὴν Γενικὴν Συμφωνίαν. Ὁμοίως αἱ περὶ μεταχειρίσεως τοῦ μᾶλλον εὐνοουμένου κράτους διατάξεις τῆς παρούσης Συνθήκης δὲν θὰ ἐφαρμόζωνται ἐπὶ τῶν εἰδικῶν ὠφελημάτων τῶν παρεχομένων δυνάμει τῆς προρρηθείσης Γενικῆς Συμφωνίας.

5. Μὴ θιγομένων τῶν ὑποχρεώσεων ἑατέρου τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν, δυνάμει ἄλλης διεθνoῦς Συμφωνίας, αἱ περὶ τοῦ μᾶλλον εὐνοουμένου κράτους διατάξεις τῆς παρούσης Συνθήκης, αἱ ἀφορῶσαι εἰς τὴν μεταχειρίσιν ἀγαθῶν δὲν θὰ παρεμποδίζουσιν ἑκάτερον τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν νὰ ἐφαρμόζῃ μέτρα τὰ ὁποῖα ἡθέλον θεωρηθῇ ἀναγκαῖα διὰ τὴν χρησιμοποίησιν ἀποθεμάτων μὴ μετατρεψίμου συνναλλάγματος πρὸς διενέργειαν εἰσαγωγῶν.

6. Ἡ παροῦσα Συνθήκη οὐδὲν παρέχει δικαίωμα ἐπιδόσεως εἰς πολιτικὰς ἐνεργείας.

7. Αἱ διατάξεις τοῦ Ἄρθρου 14, παράγραφος 4, ἐδάφια (β) καὶ (γ) καὶ τοῦ Ἄρθρου 21, παράγραφος 5, τῆς παρούσης Συνθήκης, δὲν θὰ ἔχουν ἐφαρμογὴν ἐπὶ τῶν ταχυδρομικῶν ὑπηρεσιῶν.

Ἄρθρον 24.

1. Ὁ ὅρος «ἐθνικὴ μεταχειρίσις» σημαίνει μεταχειρίσιν παρεχομένην ἐντὸς τῶν ἐδαφῶν ἐνὸς τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν ὑπὸ ὅρους οὐχὶ ὀλιγώτερον εὐνοϊκοῦς ἀπὸ τὴν μεταχειρίσιν τὴν παρεχομένην ἐντὸς τῆς χώρας ταύτης, εἰς παρομοίας περιπτώσεις, εἰς πολίτας, ἑταιρείας, προϊόντα, πλοῖα καὶ ἄλλα ἀντικείμενα τοῦ Μέρους τούτου κατὰ τὴν περίπτωσιν. Ὁ ὅρος δὲν συνεπάγεται ἀπαλλαγὴν ἐκ τῶν νόμων καὶ κανονισμῶν ἐνὸς Μέρους τῶν ἐφαρμοζομένων ἀδικρίτως εἰς πολίτας, ἑταιρείας, προϊόντα, πλοῖα ἢ ἄλλα ἀντικείμενα, κατὰ τὴν περίστασιν, ἀμφοτέρων τῶν Μερῶν.

2. Ὁ ὅρος «μεταχειρίσις τοῦ μᾶλλον εὐνοουμένου κράτους» σημαίνει μεταχειρίσιν παρεχομένην ἐντὸς τῶν ἐδαφῶν ἐνὸς τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν ὑπὸ ὅρους οὐχὶ ὀλιγώτερον εὐνοϊκοῦς ἀπὸ τὴν μεταχειρίσιν τὴν παρεχομένην ἐντὸς τῆς χώρας ταύτης, εἰς παρομοίας περιπτώσεις, εἰς πολίτας, ἑταιρείας, προϊόντα, πλοῖα, ἢ ἄλλα ἀντικείμενα, κατὰ τὴν περίπτωσιν, οἰασδήποτε ἄλλης χώρας.

3. Ὁ ὅρος «ἑταιρεία» ὡς χρησιμοποιεῖται ἐν τῇ παρούσῃ Συνθήκῃ, σημαίνει ἀνωνύμους, ὁμορρυθμούς καὶ ἑτερορρυθμούς ἑταιρείας καὶ ἄλλους συνεταγισμούς περιορισμένης καὶ ἀπεριορίστου εὐθύνης ἀνεξαρτήτως τοῦ ἐὰν ἀποβλέπουν ἢ ὄχι εἰς χρηματικὸν κέρδος. Ἑταιρεία συσταθεῖσα δυνάμει τῶν ἐντὸς τῶν ἐδαφῶν ἑατέρου τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν ἰσχυόντων νόμων καὶ κανονισμῶν, θὰ θεωροῦνται ἑταιρεία τοῦ Μέρους τούτου καὶ θὰ ἀναγνωρίζεται ἡ νομικὴ αὐτῶν ὑπόστασις ἐντὸς τῶν ἐδαφῶν τοῦ ἑτέρου Μέρους.

4. Ἡ ὑπὸ τῆς παρούσης Συνθήκης εἰς ἑταιρείας τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος παρεχομένη ἐθνικὴ μεταχειρίσις ἐντὸς οἰασδήποτε Πολιτείας, Ἑδαφους ἢ κτήσεως τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς θὰ εἶναι ἡ ἐντὸς αὐτῶν παρεχομένη μεταχειρίσις εἰς ἑταιρείας ἰδρυθείσας ἢ ὀργανωθείσας ἐντὸς ἄλλων Πολιτειῶν, Ἑδαφῶν ἢ κτήσεων τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς.

5. Ὁ ὅρος «προσφυγὴ» ὡς οὗτος χρησιμοποιεῖται ἐν τῷ Ἄρθρῳ 6, παράγραφος 1 τῆς παρούσης Συνθήκης, περιλαμβάνει σὺν τοῖς ἄλλοις, διορισμὸν συνηγόρου καὶ ἀπαλλαγὴν τῶν πολιτῶν ἑατέρου τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν τῆς ὑποχρεώσεως ἐγγυοδοσίας τόσον διὰ τὰ ἔξοδα τῆς δίκης ὅσον καὶ διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς ἐπιβληθησομένης εἰς τούτους διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως ὑποχρεώσεως, ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅρους τοὺς ἐφαρμοζομένους ἐπὶ τῶν πολιτῶν τοῦ ἑτέρου Μέρους καὶ τῶν πολιτῶν οἰασδήποτε τρίτης χώρας.

6. Ὁ ὅρος «ὀρυκτὸς» ὡς οὗτος χρησιμοποιεῖται ἐν τῷ Ἄρθρῳ 12, παράγραφος 2 (β) θὰ ἀναφέρεται εἰς πετρέλαια ὡς καὶ εἰς ἄλλα μεταλλεύματα.

7. Ὁ ὅρος «προϊόντα τοῦ» ὡς οὗτος χρησιμοποιεῖται ἐν τῇ παρούσῃ Συνθήκῃ σημαίνει «εἶδη γεωργικῆς καὶ βιομηχανικῆς παραγωγῆς τοῦ».

8. Ὁ ὅρος «πλοῖα» ὡς οὗτος χρησιμοποιεῖται ἐν τῇ παρούσῃ Συνθήκῃ σημαίνει παντὸς τύπου πλοῖα, εἴτε ταῦτα τελοῦν ὑπὸ τὴν κυριότητα καὶ ἐκμετάλλευσιν ἰδιωτῶν, εἴτε ἀνήκουν εἰς τὸ Δημόσιον ἢ τελοῦν ὑπὸ δημοσίαν ἐκμετάλλευσιν. Ὁ ὅρος ὅμως οὗτος, ἐξαιρεῖται τῆς περιπτώσεως τῆς παραγράφου (2) τοῦ Ἄρθρου 21 καὶ τῆς παραγράφου 1 τοῦ Ἄρθρου 22, δὲν περιλαμβάνει ἀλιευτικὰ ἢ πολεμικὰ πλοῖα.

Ἄρθρον 25.

Ἐξαιρεῖται ἐνδεχομένης ἀντιθέτου διατάξεως, τὰ ἐδάφη ἐφ' ὧν ἔχει ἐφαρμογὴν ἡ παροῦσα Συνθήκη θὰ περιλαμβάνουν πᾶσαν ἑκτασιν γῆς ἢ θαλάσσης ὑπὸ τὴν κυριαρχίαν ἢ τὴν ἐξουσίαν ἑατέρου τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν, πλὴν τῆς Ζώνης τῆς Διώρυγος τοῦ Παναμᾶ καὶ τοῦ ὑπὸ Ἐντολὴν Ἑδαφους τῶν Νήσων τοῦ Εἰρηνικοῦ, ἐκτὸς ἐὰν καὶ ἐν ᾧ μέτρῳ ὁ Πρόεδρος τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς ἡθέλῃ διὰ διαγγέλματος ἐπεκτείνει τὰς διατάξεις τῆς Συνθήκης ἐπὶ τοῦ ὡς ἄνω ὑπὸ ἐντολὴν Ἑδαφους. Αἱ διατάξεις τοῦ Ἄρθρου τούτου δὲν ἔχουν ἐφαρμογὴν ἐπὶ ἐδαφῶν τελούντων ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν ἑατέρου τῶν

Συμβαλλομένων Μερῶν μόνον ὡς στρατιωτικὴ βάσις ἢ λόγῳ προσωρινῆς στρατιωτικῆς κατοχῆς.

Ἄρθρον 26.

1. Ἐκάτερον τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν θὰ ἐξετάζη εὐμενῶς οἰονδήποτε ζήτημα ἀφορῶν τὴν ἐφαρμογὴν τῆς παρούσης Συνθήκης καὶ θὰ παρέχῃ πᾶσαν διευκλυσιν διὰ τὴν ἐπὶ τοῦτου ἀνταλλαγὴν ἀπόψεων μετὰ τοῦ ἑτέρου Μέρους.

2. Πᾶσα διαφορὰ μετὰ τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν ἀφορῶσα εἰς τὴν ἐρμηνείαν ἢ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς παρούσης Συνθήκης, ἥτις δὲν ἤθελε διακλονισθῇ ἱκανοποιητικῶς δὲ τῆς διπλωματικῆς ὁδοῦ, θὰ ὑποβάλλεται εἰς τὸ Διεθνὲς Δικαστήριον, ἐκτὸς ἐὰν αἱ Συμβαλλόμεναι Χῶραι ἤθελον συμφωνήσῃ νὰ διευθετήσουν τὴν διαφορὰν δι' ἄλλου τινὸς φιλικοῦ μέσου.

Ἄρθρον 27.

Ἡ παρούσα Συνθήκη ἀντικαθιστᾷ τὴν Συνθήκην περὶ ἐγκαταστάσεως τὴν ὑπογραφεῖσαν ἐν Ἀθήναις τὴν 21ην Νοεμβρίου 1936.

Ἄρθρον 28.

1. Ἡ παρούσα Συνθήκη θὰ κυρωθῇ καὶ τὰ ὄργανα ἐπικυρώσεως θὰ ἀνταλλαχθῶν ἐν Ἀθήναις τὸ ταχύτερον δυνατόν.

2. Ἡ παρούσα Συνθήκη θὰ τεθῇ ἐν ἰσχύϊ ἕνα μῆνα ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἀναλλαγῆς τῶν ὀργάνων ἐπικυρώσεως. Θὰ παραμείνῃ ἐν ἰσχύϊ ἐπὶ 10 ἔτη καὶ θὰ ἐξακολουθήσῃ ἰσχύουσα καὶ μετὰ ταῦτα μέχρις ὅτου λήξῃ ὡς ὀρίζεται κατωτέρω.

3. Ἐκάτερον τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν δύναται, δι' ἐγγράφου προειδοποιήσεως ἐνὸς ἔτους πρὸς τὸ ἕτερον Μῆρος, νὰ καταγγείλῃ τὴν παρούσαν Συνθήκην εἰς τὸ τέλος τῆς ἀρχικῆς δεκαετοῦς περιόδου ἢ καθ' οἰονδήποτε χρόνον μεταγενεστέρως.

Ἐφ' ᾧ οἱ Πληρεξούσιοι τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν ὑπέγραψαν τὴν παρούσαν Συνθήκην καὶ ἐπέθεσαν τὰς ἐκτελεστικὰς σφραγίδας.

ΕΓΕΝΕΤΟ εἰς διπλοῦν εἰς τὴν Ἀγγλικὴν καὶ τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν, ἀμφοτέρων τῶν κειμένων ὄντων ἐξ ἴσου αὐθεντικῶν, ἐν Ἀθήναις τῇ τρίτῃ Αὐγούστου τοῦ χιλιοστοῦ ἐννεακισιοστοῦ πεντηχοστοῦ πρώτου ἔτους.

Σ. ΕΝΙΖΕΛΟΣ

J. PEURIFOY

Προσβεία

τῶν Ἑνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς

Ἐν Ἀθήναις τῇ 22ᾳ Ὀκτωβρίου 1953

Ἀριθ. 116.

Ἐξοχώτατε,

Ἀναφερόμενος εἰς τὴν μετὰ τῶν Ἑνωμένων Πολιτειῶν καὶ τῆς Ἑλλάδος συνθήκην φιλίας, ἐμπορίου καὶ ναυτιλίας, τὴν ὑπογραφεῖσαν ἐν Ἀθήναις τὴν 3 Αὐγούστου 1951, ἔχω τὴν τιμὴν νὰ φέρω εἰς γνῶσιν τῆς ὑμετέρας Ἐξοχότητος ὅτι ἡ Γερουσία συνέστησε καὶ ἐνέκρινε τὴν 21ην Ἰουλίου 1953 τὴν ἐπικύρωσιν τῆς ἐν λόγω συμφωνίας ἐν ἀποφάσει ἐχούσῃ ὡς ἀκολούθως :

Ἀποφασίζεται, (δύο τρίτων τῶν παρόντων Γερουσιαστῶν συμφωνούντων), ὅτι ἡ Γερουσία συνιστᾷ καὶ ἐγκρίνει τὴν ἐπικύρωσιν τοῦ Ἐκτελεστικοῦ J, ὁγδοηκοστοῦ δευτέρου Κογκρέσσου, δευτέρας συνόδου, συνθήκης φιλίας, ἐμπορίου καὶ ναυτιλίας μετὰ τῶν Ἑνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς καὶ τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος, ὑπογραφείσης ἐν Ἀθήναις τὴν 3 Αὐγούστου 1951, ὑπὸ τὴν ἀκόλουθον ἐπιφύλαξιν, δι' ἣν πρέπει νὰ συμφωνήσῃ τὸ ἕτερον ὑψηλὸν συμβαλλόμενον μέρος πρὸς τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν ἐπικυρώσεων :

Τὸ ἄρθρον XII, παράγραφος 1, δὲν θὰ ἐπεκτείνεται εἰς ἐπαγγέλματα, ἄτινα, λόγῳ τοῦ ὅτι ἀφορῶν ἐνάσκησιν δημοσίων λειτουργημάτων ἢ σχετικῶν πρὸς τὴν δημοσίαν ὑγίαν καὶ ἀσφάλειαν, προϋποθέτουν προηγουμένην ἄδειαν καὶ διαφυλάσσονται διὰ νόμου ἢ τοῦ συντάγματος ἀποκλειστικῶς διὰ τοὺς πολίτας τῆς χώρας, καὶ ὅτι δὲν θὰ ἐφαρμόζεται ἐπὶ τοιούτων ἐπαγγελμάτων ἢ ἐν τῇ συνθήκῃ ταύτῃ ρήτρα τοῦ μᾶλλον εὐνοουμένου κράτους.

Δέον νὰ σημειωθῇ ὅτι διὰ τῆς ἀποφάσεως ταύτης ἡ σύστασις καὶ ἡ ἐγκρίσις τῆς Γερουσίας διὰ τὴν ἐπικύρωσιν τῆς συνθήκης δίδεται ὑπὸ ἐπιφύλαξιν ἀναγομένην εἰς τὴν διάταξιν τὴν ἀφορῶσαν τὴν ἀσκήσιν ἐπαγγελμάτων.

Ἡ Κυβέρνησίς μου ἐλπίζει ὅτι ἡ ὑμετέρα Κυβέρνησις θὰ θεωρήσῃ ἀποδεκτὴν τὴν ἐπιφύλαξιν ἣν ἡ Γερουσία ἔθεσεν ὡς ὅρον διὰ τὴν σύστασιν καὶ ἐγκρίσιν τῆς πρὸς ἐπικύρωσιν τῆς συνθήκης. Ἀπάντησις εἰς τὴν διακοίνωσιν ταύτην, πρὸς τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν ἐπικυρώσεων διὰ τῆς ὁποίας θὰ γίνεται ἀποδεκτὴ κατόπιν ἐντολῆς καὶ διὰ λογαριασμὸν τῆς ὑμετέρας Κυβερνήσεως ἢ ἐν λόγῳ ἐπιφυλάξης, θέλει θεωρηθῇ ὡς συμπληρούσα τὴν ἀποδοχὴν ἐκ μέρους τῶν δύο Κυβερνήσεων τῆς ἐπιφυλάξεως ταύτης.

Παρακαλῶ δεχθῆτε, Ἐξοχώτατε, τὴν ἀνανέωσιν τῆς διαβεβαιώσεως τῆς ὑψίστης ὑπολήψεώς μου.

Cavendish W. Cannon

A.E. Ἀλέξανδρον Πικπάγον

Πρωθυπουργὸν καὶ Ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν Ἀθηνῶν.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ

ΔΙΝΣΙΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ

№ 12780

Ἐν Ἀθήναις τῇ 18ῃ Ἰανουαρίου 1954.

Ἐξοχώτατε,

Ἐχω τὴν τιμὴν νὰ βεβαιώσω λήψιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 116 ἀπὸ 22 Ὀκτωβρίου 1953, ἐπιστολῆς σας ἐχούσης ὡς ἀκολούθως :

« Ἀναφερόμενος εἰς τὴν μετὰ τῶν Ἑνωμένων Πολιτειῶν καὶ τῆς Ἑλλάδος συνθήκην φιλίας, ἐμπορίου καὶ ναυτιλίας, τὴν ὑπογραφεῖσαν ἐν Ἀθήναις τὴν 3ην Αὐγούστου 1951, ἔχω τὴν τιμὴν νὰ φέρω εἰς γνῶσιν τῆς ὑμετέρας Ἐξοχότητος ὅτι ἡ Γερουσία συνέστησε καὶ ἐνέκρινε τὴν 21ην Ἰουλίου 1953 τὴν ἐπικύρωσιν τῆς ἐν λόγω συνθήκης ἐν ἀπὸφάσει ἐχούσῃ ὡς ἀκολούθως :

Ἀποφασίζεται, (δύο τρίτων τῶν παρόντων Γερουσιαστῶν συμφωνούντων), ὅτι ἡ Γερουσία συνιστᾷ καὶ ἐγκρίνει τὴν ἐπικύρωσιν τοῦ Ἐκτελεστικοῦ J, ὁγδοηκοστοῦ δευτέρου Κογκρέσσου, δευτέρας συνόδου, συνθήκης φιλίας, ἐμπορίου καὶ ναυτιλίας μετὰ τῶν Ἑνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς καὶ τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος, ὑπογραφείσης ἐν Ἀθήναις τὴν 3ην Αὐγούστου 1951, ὑπὸ τὴν ἀκόλουθον ἐπιφύλαξιν, δι' ἣν πρέπει νὰ συμφωνήσῃ τὸ ἕτερον ὑψηλὸν συμβαλλόμενον μέρος πρὸς τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν ἐπικυρώσεων :

Τὸ ἄρθρον XII, παράγραφος 1, δὲν θὰ ἐπεκτείνεται εἰς ἐπαγγέλματα ἄτινα, λόγῳ τοῦ ὅτι ἀφορῶν ἐνάσκησιν δημοσίων λειτουργημάτων ἢ σχετικῶν πρὸς τὴν δημοσίαν ὑγίαν καὶ ἀσφάλειαν, προϋποθέτουν προηγουμένην ἄδειαν καὶ διαφυλάσσονται διὰ νόμου ἢ διὰ τοῦ συντάγματος ἀποκλειστικῶς διὰ τοὺς πολίτας τῆς χώρας, καὶ ὅτι δὲν θὰ ἐφαρμόζεται ἐπὶ τοιούτων ἐπαγγελμάτων ἢ ἐν τῇ συνθήκῃ ταύτῃ ρήτρα τοῦ μᾶλλον εὐνοουμένου Κράτους.

Δέον νὰ σημειωθῇ ὅτι διὰ τῆς ἀποφάσεως ταύτης ἡ σύστασις καὶ ἡ ἐγκρίσις τῆς Γερουσίας διὰ τὴν ἐπικύρωσιν τῆς συνθήκης δίδεται ὑπὸ ἐπιφύλαξιν ἀναγομένην εἰς τὴν διάταξιν τὴν ἀφορῶσαν τὴν ἀσκήσιν ἐπαγγελμάτων.

Ἡ Κυβέρνησίς μου ἐλπίζει ὅτι ἡ ὑμετέρα Κυβέρνησις θὰ θεωρήσῃ ἀποδεκτὴν τὴν ἐπιφύλαξιν ἣν ἡ Γερουσία ἔθεσεν ὡς ὅρον διὰ τὴν σύστασιν καὶ ἐγκρίσιν τῆς πρὸς ἐπικύρωσιν

τῆς συνθήκης. Ἀπάντησις εἰς τὴν διακοίνωσιν ταύτην, πρὸ τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν ἐπικυρώσεων διὰ τῆς ὁποίας θὰ γίνεταί ἀποδεκτὴ κατόπιν ἐντολῆς καὶ διὰ λογαριασμὸν τῆς ὑμετέρας Κυβερνήσεως ἡ ἐν λόγῳ ἐπιφύλαξις, θέλει θεωρηθῇ ὡς συμπληροῦσα τὴν ἀποδοχὴν ἐκ μέρους τῶν δύο Κυβερνήσεων τῆς ἐπιφυλάξεως ταύτης.

Παρακαλῶ δεχθῆτε, Ἐξοχώτατε, τὴν ἀνανέωσιν τῆς διαβεβαιώσεως τῆς ὑψίστης ὑπολήψεώς μου.

Ἐχω τὴν τιμὴν νὰ πληροφορήσω τὴν ὑμετέραν Ἐξοχότητα ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ Βασιλικὴ Κυβέρνησις συμφωνεῖ ἐπὶ τῆς ἐπιφυλάξεως ἣν ἡ Πρεσβεία τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ἔθεσεν ὡς ὅρον διὰ τὴν σύστασιν καὶ ἔγκρισιν τῆς πρὸς ἐπικύρωσιν τῆς παρούσης Συνθήκης καὶ βεβαίῳ ὅτι ἡ παροῦσα ἐπιστολὴ ὡς καὶ ἐκείνη τῆς Ὑμετέρας Ἐξοχότητος θὰ θεωρηθῶν ὡς συμπληροῦσαι τὴν ἀποδοχὴν τῆς ἐπιφυλάξεως ταύτης ὑπὸ τῶν δύο Κυβερνήσεων καὶ ὅτι θὰ ἀποτελέσουν ἀναπόσπαστον μέρος τοῦ κειμένου τῆς Συνθήκης.

Δράττομαι τῆς παρούσης εὐκαιρίας ὅπως ἀνανέωσω εἰς τὴν Ὑμετέραν Ἐξοχότητα τὴν διαβεβαίωσιν τῆς ὑψίστης ὑπολήψεώς μου.

Π. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

A.E. CAVENDISH W. CANNON

Πρέσβυν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν

Πρεσβείαν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν

Ἀθῆναις.

TREATY

of

FRIENDSHIP, COMMERCE AND NAVIGATION BETWEEN

THE KINGDOM OF GREECE

AND

THE UNITED STATES OF AMERICA

The Kingdom of Greece and the United States of America, desirous of strengthening the bonds of peace and friendship traditionally existing between them and of promoting their economic development and the general welfare of their peoples, and being cognizant of the contributions which may be made toward these ends by arrangements which facilitate and encourage, on bases mutually advantageous, the flow of investment capital and of technology and the further development of productive enterprise and commercial intercourse, have resolved to conclude a Treaty of Friendship, Commerce and Navigation, based in general upon the principles of national and of unconditional most-favored-nation treatment reciprocally accorded, and for that purpose have appointed as their Plenipotentiaries,

His Majesty the King of the Hellenes : His Excellency SOPHOCLES VENIZELOS, Prime Minister of Foreign Affairs, and

The President of the United States of America :

The Honorable JOHN E. PEURIFOY, Ambassador Extraordinary and Plenipotentiary of the United States of America to Greece, who having communicated

to each other their full powers found in good and due form, have agreed upon the following articles :

Article I

Each Party shall at all times accord equitable treatment to the persons, property, enterprises and other interests of nationals and companies of the other Party.

Article II

1. Nationals of either Party shall be permitted freely to enter the territories of the other Party, to travel therein, to reside therein at places of their choice, and to depart therefrom.

2. There shall be freedom of transit through the territories of each Party by the routes most convenient for international transit :

a) for nationals of the other Party together with their baggage ; and

b) for articles en route to or from the territories of such other Party.

Such persons and articles in transit shall be exempt from transit, customs and other duties, and from unreasonable charges and requirements ; and shall be free from unnecessary delays and restrictions. They shall, however, be subject to non-discriminatory regulations necessary to prevent abuse of the transit privilege.

3. Nationals of either Party shall be permitted to enter and remain in the territories of the other Party in order to carry on trade between the territories of the two Parties and commercial activities related thereto, upon terms as favorable as those accorded to nationals of any third country who are permitted entry for the purpose of carrying on trade between the territories of such other Party and of such third country.

4. Each Party reserves the right to exclude or expel aliens, and to refuse transit to articles, on grounds relating to public order, morals, health and safety, and to exercise reasonable surveillance over the movement and sojourn of aliens within its territories. Moreover, paragraph I of the present Article shall be subject to the immigration laws of each Party.

Article III

1. Nationals of either Party shall, within the territories of the other Party, enjoy liberty of conscience and shall be permitted freely to hold religious ceremonies under the protection of the law.

2. They shall also be permitted to collect and transmit informational material for dissemination to the public abroad and to communicate with other persons located either within or outside the territory of the other Party, by mail, telegraph or any other means open to general public use.

3. The provisions of the present Article shall be subject to the right of either Party to apply measures that are necessary to maintain public order and to protect the public health, morals and safety.

Article IV

1. Nationals of either Party within the territories of the other Party shall be free from unlawful molestations of every kind, and shall receive the most constant protection and security.

2. If, within the territories of either Party, a national of the other Party is accused of crime and is taken into custody, he shall: a) receive reasonable and humane treatment; b) be formally and immediately informed of the accusations against him; c) be brought to trial as promptly as is consistent with the proper preparation of his defense; and d) enjoy all means reasonably necessary to his defense, including the services of competent counsel.

Article V

The dwellings, offices, warehouses, factories and other premises of nationals and companies of either Party located within the territories of the other Party shall not be subject to unlawful entry or molestation. Official searches and examinations of their contents, when necessary, shall be conducted with due regard to the convenience of the occupants and the conduct of their business.

Article VI

1. Nationals and companies of either Party shall be accorded national treatment and most-favored-nation treatment with respect to access to the courts of justice and to administrative tribunals and agencies within the territories of the other Party, in all degrees of jurisdiction, both in pursuit and in defense of their rights. It is understood that companies of either Party not engaged in activities within the territories of the other Party shall enjoy such access therein without any requirement of registration or domestication.

2. Contracts entered into between nationals and companies of either Party and nationals and companies of the other Party, that provide for the settlement by arbitration of controversies, shall not be deemed unenforceable within the territories of such other Party merely on the grounds that the place designated for the arbitration proceedings is outside such territories or that the nationality of one or more of the arbitrators is not that of such other Party. Awards duly rendered pursuant to any such contracts, which are final and enforceable under the laws of the place where rendered, shall be deemed conclusive in enforcement proceedings brought before the courts of competent jurisdiction of either Party, and shall be entitled to be declared enforceable by such courts, except where found contrary to public policy. When so declared, such awards shall be entitled to privileges and measures of enforcement appertaining to awards rendered locally. It is understood, however, that awards rendered outside the United States of America shall be entitled in any court in any State thereof only to the same measure of recognition as awards rendered in other States thereof.

Article VII

1. Property of nationals and companies of either Party shall receive the most constant protection and security within the territories of the other Party.

2. With respect to the provisions of the preceding paragraph, nationals and companies of either Party shall be accorded, within the territories of the other Party, national treatment and shall in any case enjoy treatment no less favorable than that accorded to the nationals and companies of the most-favored-nation.

3. Property of nationals and companies of either Party shall not be taken within the territories of the other Party except for public benefit, nor shall it be taken without the prompt payment of just compensation. Such compensation shall be in an effectively realizable form and shall represent the full equivalent of the property taken; and adequate provision shall have been made at or prior to the time of taking for the

determination and payment thereof. It is understood that withdrawal of such compensation shall be in accordance with applicable laws and regulations consistent with the provisions of Article XV of the present Treaty. The provisions of the present paragraph shall extend to interests held directly or indirectly by nationals and companies of either Party in property which is taken within the territories of the other Party.

4. In all matters relating to the taking of privately owned enterprises into public ownership or the placing of such enterprises under public control, in conformity with applicable laws, nationals and companies of either Party shall enjoy national treatment within the territories of the other Party and in any case treatment no less favorable than accorded to the nationals and companies of most-favored-nations. The same treatment shall likewise be accorded to enterprises in which nationals or companies of either Party have a substantial interest.

Article VIII

Neither Party shall take unreasonable or discriminatory measures that would impair the legally acquired rights or interests within its territories of nationals and companies of the other Party in the enterprises which they have established or in the capital, skills, arts or technology which they have supplied; nor shall either Party unreasonably impede nationals and companies of the other Party from obtaining on equitable terms the capital, skills, arts and technology needed for economic development.

Article IX

1. Nationals and companies of either Party shall be accorded, within the territories of the other Party, national treatment with respect to acquiring by purchase or otherwise and with respect to owning, leasing, occupying and using land, buildings and other immovable property appropriate to the conduct of commercial, manufacturing, processing, financial, construction, publishing, scientific, educational, philanthropic and professional activities, and for residential and mortuary purposes, subject to the following limitations:

a) in the case of nationals and companies of Greece the acquisition by purchase, or otherwise, of ownership rights in land, buildings, and other immovable property, within the territories of the United States, shall be dependent upon the applicable laws of the States, Territories and possessions of the United States of America within which such property is located; and

b) in the case of nationals and companies of the United States of America the right to acquire by purchase, or otherwise, and the right to lease, occupy and use land, buildings, and other immovable property, within the territories of Greece, shall be subject to restrictions which Greece may consider it necessary to impose on the right of aliens to acquire by purchase, or otherwise, and to lease, occupy and use such property in specific frontier and coastal areas.

2. Nationals and companies of either Party shall be permitted freely to dispose of property within the territories of the other Party with respect to the acquisition of which through testate or intestate succession their alienage has prevented them from receiving national treatment, and they shall be permitted a term of at least five years in which to effect such disposition.

3. Nationals and companies of either Party shall be accorded within the territories of the other Party national treatment with respect to disposing of property of all kinds.

Article X

Nationals and companies of either Party shall be accorded, within the territories of the other Party, national treatment and most-favored-nation treatment with respect to obtaining and maintaining patents of invention, and with respect to rights in trademarks, trade names, trade labels, and industrial property of all kinds.

Article XI

1. Nationals of Greece shall be accorded within the territories of the United States of America, and reciprocally nationals of the United States of America shall be accorded within the territories of Greece, national treatment in the application of laws and regulations that establish a pecuniary compensation, or other benefit or service, on account of disease, injury or death arising out of and in the course of employment, or due to the nature of employment.

2. In addition to the rights and privileges provided in paragraph 1 of the present Article, nationals of Greece shall be accorded within the territories of the United States of America, and reciprocally nationals of the United States of America shall be accorded within the territories of Greece, national treatment in the application of laws and regulations establishing systems of compulsory insurance, under which benefits are paid without an individual test of financial need : a) against loss of wages or earnings due to old age, unemployment, sickness, or disability, or b) against loss of financial support due to the death of father, husband or other person on whom such support had depended.

Article XII

1. Nationals and companies of Greece shall be accorded within the territories of the United States of America, and reciprocally nationals and companies of the United States of America shall be accorded within the territories of Greece, national treatment and most-favored-nation treatment with respect to engaging in commercial manufacturing, processing, financial, construction, publishing, scientific, philanthropic and professional activities, except the practice of law, dentistry and pharmacy.

2. Nationals and companies of either Party shall further be accorded, within the territories of the other Party, most-favored-nation treatment with respect to :

- a) exploring for and exploiting mineral deposits ;
- b) engaging in religious activity and in fields of economic and cultural activity in addition to those listed in paragraph 1 of the present Article or in subparagraph a) of the present paragraph ;
- c) Organising, participating in and operating companies of such other Party.

3. Nationals of either Party admitted into the territories of the other Party for limited purposes shall not, however, enjoy rights to engage in gainful occupations in contravention of limitations expressly imposed, according to internal laws and regulations, as a condition of their admittance.

4. Nationals and companies of either Party shall be permitted to engage, within the territories of the other Party, accountants and other technical experts, executive personnel, attorneys, agents and other employees of their choice among those legally in the country and eligible to work. Moreover, such nationals and companies shall be permitted to engage, on a temporary basis, accountants and other technical experts, regardless of nationality and regardless of the extent to which they may possess the qualifications required by applicable laws for the exercise of their duties within the territories of such other Party, for the particular pur-

pose of making examinations, audits and technical investigations for the exclusive account of their employers in connection with the planning and operation of enterprises controlled by the latter or in which they have a financial interest within such territories.

Article XIII

1. Nationals and companies of either Party shall be accorded within the territories of the other Party the right to associate and to organize companies under the same conditions as nationals and companies of such other Party for the purpose of engaging in commercial, manufacturing, processing, financial, construction, mining, publishing, scientific, educational and philanthropic activities, and to control and manage enterprises which they have been permitted to establish or acquire within such territories for the foregoing and other purposes. Either Party, however, may prescribe special formalities in connection with the formation of alien-controlled companies under its laws.

2. Companies controlled by nationals and companies of either Party and constituted under the applicable laws and regulations within the territories of the other Party for engaging in the activities listed in paragraph 1 of the present Article, shall be accorded national treatment with respect to such activities.

Article XIV

1. The two Parties agree that business practices which restrain competition, limit access of like enterprises to international markets or foster monopolistic control, and which are engaged in by one or more private or public commercial enterprises or are made effective by combination, agreement or other arrangement among such enterprises, may have harmful effects upon commerce between their respective territories. Accordingly, each Party agrees, upon the request of the other Party, to consult with respect to any such business practices and to take such measures as it may deem appropriate with a view to eliminating such harmful effects.

2. The Parties recognize that conditions of competitive equality should be maintained in situations in which publicly owned or controlled commercial, manufacturing or processing enterprises of either Party engage in competition, within the territories thereof, with privately owned and controlled enterprises of nationals and companies of the other Party. Accordingly, such private enterprises shall, in such situations, be entitled to the benefit of any special advantages of an economic nature accorded such public enterprises, whether in the nature of subsidies, tax exemptions or otherwise. The foregoing rule shall not apply, however, to special advantages given in connection with :

a) manufacturing goods for government use, or supplying goods and services to the government for government use ; or

b) supplying, at prices substantially below competitive prices, the needs of particular population groups for essential goods and services not otherwise practically obtainable by such groups.

3. Each Party undertakes :

a) that enterprises owned or controlled by its Government, and that monopolies or agencies granted exclusive or special privileges within its territories, shall make their purchases and sales, involving either imports or exports affecting the commerce of the other Party, solely in accordance with commercial considerations, including price, quality, availability, marketability, transportation and other conditions of purchase or sale ; and

b) that the nationals, companies and commerce

of such other Party shall be afforded adequate opportunity, in accordance with customary business practice, to compete for participation in such purchases and sales.

4. Each Party shall accord to the nationals, companies and commerce of the other Party fair and equitable treatment, as compared with that accorded to the nationals, companies and commerce of any third country, with respect to :

- a) the governmental purchase of supplies ;
- b) the awarding of concessions and other government contracts ; and
- c) the sale of any service sold by the Government or by any monopoly or agency granted exclusive or special privileges.

5. No enterprise of either Party which is publicly owned or controlled shall, if it engages in commercial, manufacturing, processing, shipping or other business activities within the territories of the other Party, claim or enjoy, either for itself or for its property, immunity therein from taxation, suit, execution of judgment or other liability to which privately owned and controlled enterprises are subject therein.

Article XV

1. Nationals and companies of either Party shall be accorded by the other Party national treatment and most-favored-nation treatment with respect to payments, remittances and transfers of funds or financial instruments between the territories of the two Parties as well as between the territories of such other Party and of any third country.

2. Neither Party shall impose exchange restrictions as defined in paragraph 5 of the present Article, except to the extent necessary to prevent its monetary reserves from falling to a very low level or to effect a moderate increase in very low monetary reserves. It is understood that the provisions of the present Article do not alter the obligations either Party may have to the International Monetary Fund or preclude imposition of particular restrictions whenever the Fund specifically authorizes or requests a Party to impose such particular restrictions.

3. If either Party imposes exchange restrictions in accordance with paragraph 2 above, it shall, after making whatever provision may be necessary to assure the availability of foreign exchange for goods and services essential to the health of its people and necessary to the avoidance of serious economic instability, make reasonable provision for the withdrawal, in foreign exchange in the currency of the other Party, of :

- (a) the compensation referred to in Article VII, paragraph 3, of the present Treaty ;
- (b) earnings, whether in the form of salaries, interest, dividends, commissions, royalties, payments for technical services, or otherwise; and
- (c) amounts for amortization of loans, depreciation of direct investments, and capital transfers to the extent feasible, giving consideration to special needs for other transactions. If more than one rate of exchange is in force, the rate applicable to such withdrawals shall be a rate which is specifically approved by the International Monetary Fund for such transactions or, in the absence of a rate so approved, an effective rate which, inclusive of any taxes or surcharges on exchange transfers, is just and reasonable.

4. Exchange restrictions shall not be imposed by either Party in a manner unnecessarily detrimental or arbitrarily discriminatory to the claims, investments, transport, trade, and other interests of the nationals and companies of the other Party, nor to the competitive position thereof.

5. The term «exchange restrictions» as used in the

present Article includes all restrictions, regulations, charges, taxes, or other requirements imposed by either Party which burden or interfere with payments, remittances, or transfers of funds or of financial instruments between the territories of the two Parties.

6. Each Party shall afford the other Party adequate opportunity for consultation at any time regarding application of the present Article.

Article XVI

1. Nationals of either Party residing within the territories of the other Party, and nationals and companies of either Party engaged in trade or other gainful pursuit or in scientific, educational, religious or philanthropic activities within the territories of the other Party, shall not be subject to the payment of taxes, fees or charges imposed upon or applied to income, capital, transactions, activities or any other object, or to requirements with respect to the levy and collection thereof, within the territories of such other Party, more burdensome than those borne by nationals and companies of such other Party.

2. Nationals and companies of either Party shall in no case be subject, within the territories of the other Party, to the payment of taxes, fees or charges imposed upon or applied to income, capital, transactions, activities or any other object, or to requirements with respect to the levy and collection thereof, more burdensome than those borne by nationals, residents and companies of any third country.

3. In the case of companies of either Party engaged in trade or other gainful pursuit within the territories of the other Party, and in the case of nationals of either Party engaged in trade or other gainful pursuit within the territories of the other Party but not resident therein, such other Party shall not impose or apply any tax, fee or charge upon any capital, income or other basis in excess of that reasonably allocable or apportionable to its territories. Tax exemptions and deductions shall likewise be allowed according to an equitable apportionment. Comparable rules shall apply also in the case of companies organized and operated exclusively for scientific, educational, religious, or philanthropic purposes.

4. Each Party, however, reserves the right to:

- a) extend specific advantages as to taxes, fees and charges to nationals, residents and companies of third countries on the basis of reciprocity, if such advantages are similarly extended to nationals, residents and companies of the other Party;

- b) accord to nationals, residents and companies of a third country special advantages by virtue of an agreement with such country for the avoidance of double taxation or the mutual protection of revenue; and

- c) accord to its own nationals and to residents of contiguous countries more favorable exemptions of a personal nature with respect to income taxes and inheritance taxes than are accorded to other nonresident persons.

Article XVII

1. Nationals and companies of either Party shall be accorded national treatment and most-favored-nation treatment by the other Party with respect to all matters relating to importation and exportation.

2. Each Party shall accord most-favored-nation treatment to products of the other Party, from whatever place and by whatever type of carrier arriving, and to articles destined for exportation to the territories of such other Party, by whatever route and by whatever type of carrier, in all matters relating to customs

duties and other charges, and with respect to all other regulations, requirements and formalities imposed on or in connection with imports and exports.

3. Neither Party shall impose any prohibition or restriction on the importation of any product of the other Party, or on the exportation of any article to the territories of the other Party, that:

a) if imposed on sanitary or other customary grounds of a non-commercial nature or in the interest of preventing deceptive or unfair practices, arbitrarily discriminates in favor of the importation of the like product of, or the exportation of the like article to, any third country;

b) if imposed on other grounds, does not apply equally to the importation of the like product of, or the exportation of the like article to, any third country;

c) if a quantitative regulation involving allotment to any third country with respect to an article in which such other Party has an important interest, fails to afford to the commerce of such other Party a share proportionate to the amount, by quantity or value, supplied by or to such other Party during a previous representative period, regarding which opportunity for discussion will be afforded such other Party, due consideration being given to any special factors affecting the trade in the article.

4. The provisions of the present Article shall not apply to advantages accorded by either Party:

a) to products of its national fisheries:

b) to adjacent countries in order to facilitate frontier traffic; or

c) by virtue of a customs union of which either Party may become a member. If either Party decides to enter into a customs union, it shall keep the other Party informed of its plans and shall afford such other Party adequate opportunity for an exchange of views thereon.

Article XVIII

1. Each Party shall promptly publish laws, regulations and administrative rulings of general application pertaining to rates of duty, taxes or other charges, to the classification of articles for customs purposes and to requirements or restrictions on imports and exports or the transfer of payments therefor, or affecting their sale, distribution or use. Such laws, regulations and rulings shall be administered in a uniform, impartial and reasonable manner. As a general practice, new administrative regulations affecting imports shall not apply to articles en route at the time of publication of such regulations; however, if either party customarily exempts from such administrative regulations articles entered for consumption or withdrawn from warehouse for consumption during a period of 30 days after the date of publication of such regulations, such practice shall be considered as full compliance with this rule. This rule, moreover, shall not apply in the case of regulations imposed on sanitary grounds or for reasons of public safety. In the case of quantitative regulations, articles imported after the date of publication may be charged to any quota fixed by such regulations or, if necessary, to the quota fixed for one or more subsequent periods.

2. Each Party shall provide a judicial or administrative procedure under which nationals and companies of the other Party, and importers of products of such other Party, shall be able to present information and arguments and to obtain prompt and impartial review and correction of administrative action relating to customs matters, including the imposition of fines and penalties, confiscations, and rulings on questions of customs classification and valuation by the administrative authorities. Penalties imposed for infractions of the customs and shipping laws and regulations shall

be merely nominal in cases resulting from clerical errors or when good faith can be demonstrated. It is understood that the provisions for imposition of merely nominal penalties do not extend to smuggling offenses.

Article XIX

1. Products of either Party shall be accorded, within the territories of the other Party, national treatment and most-favored-nation treatment in all matters affecting internal taxation, sale, distribution, storage and use.

2. Articles produced by nationals and companies of either Party within the territories of the other Party, or by companies of the latter Party controlled by such nationals and companies, shall be accorded therein treatment no less favorable than that accorded to like articles of national origin by whatever person or company produced, in all matters affecting exportation, taxation, sale, distribution, storage and use.

Article XX

Commercial travelers representing nationals and companies of either Party engaged in business within the territories thereof shall, upon their entry into and departure from the territories of the other Party and during their sojourn therein, be accorded most-favored-nation treatment in respect of the customs and other matters, including, subject to the exceptions in paragraph 4 of Article XVI of the present Treaty, taxes and charges applicable to them, their samples and the taking of orders.

Article XXI

1. Between the territories of the two Parties there shall be freedom of commerce and navigation.

2. Vessels under the flag of either Party, and carrying the papers required by its law in proof of nationality, shall be deemed to be vessels of that Party both on the high seas and within the ports, places and waters of the other Party.

3. So long as both Parties follow systems of tonnage measurement which are substantially similar, tonnage certificates issued by either Party, shall be accepted by the other Party, and vessels shall not be subject to new measurement in the ports of such Party.

4. Vessels of either Party shall have liberty, on equal terms with vessels of the other Party and on equal terms with vessels of any third country, to come with their cargoes to all ports, places and waters of such other Party open to foreign commerce and navigation. Such vessels and cargoes shall in all respects be accorded national treatment and most-favored-nation treatment within the ports, places and waters of such other Party.

5. Vessels of either Party shall be accorded by the other Party national treatment and shall enjoy most-favored-nation treatment with respect to the right to carry any articles, capable of being carried by sea, to or from the territories of such other Party. Such articles shall be accorded treatment no less favorable than that accorded to like articles carried in vessels of such other Party with respect to:

a) duties and charges of all kinds;

b) customs administration; and

c) bounties, drawbacks and other privileges of this nature.

6. Each Party may reserve exclusive rights and privileges to its own vessels with respect to coasting trade, inland navigation, national fisheries and operating maritime services in ports, havens and seaboard, including towage, pilotage, salvage and rescue services. The term «coasting trade» as used in the present Article shall be deemed to include all types of sea trans-

port to and from ports of the same Party in respect of articles which, regardless of their initial origin and ultimate destination, are transshipped directly or indirectly at ports of either Party for carrying to another port of the same Party on the basis of a through bill of lading, or conversely articles loaded at ports of either Party for carrying to another port of the same Party for the purpose of being transshipped directly or indirectly to a foreign destination on the basis of a through bill of lading. The same principles shall apply also to travelers holding through tickets.

Article XXII

1. Vessels of either Party that are in distress shall be permitted to take refuge in the nearest port or haven of the other Party, and shall receive friendly treatment and assistance. Vessels of either Party forced to take refuge, because of bad weather or damage, in a port of the other Party, shall be permitted to undergo repairs, obtain supplies and leave again, without being charged any fees and dues other than those normally paid in like circumstances by vessels of that Party. However, in the event the master of the vessel should find it necessary to sell a portion of the vessel's cargo for the purpose of defraying expenses, he shall be required to comply with the regulations and the import tariff of the place of refuge.

2. In the event a vessel of either Party should run aground or be wrecked in the territorial waters of the other Party, such vessel, as well as all parts and equipment thereof, and any goods and articles salvaged or rescued, including jetsam, or the proceeds from the sale thereof, and also all ship's documents recovered from the vessel so wrecked or stranded, shall be delivered, on request, to the owners of the vessel, or the owners of the cargo and other articles, or their agents. In the absence of such owners or agents on the spot, the vessel, cargo and other articles, if the property of a national of the Party whose flag the vessel flies, shall be delivered to a Consular officer of such Party within whose district the vessel was wrecked or stranded, provided such documents shall be claimed by the aforesaid officers within the period of time provided by the laws and regulations of that Party. Such Consular officers, owners or agents shall pay only the expenses incurred in saving the vessel and its cargo, including salvage or other fees, which a national vessel would have paid in like circumstances of loss or stranding. Goods salvaged shall be subject to the payment of no customs duties unless such goods be declared for consumption within the territories of the other Party; but goods not entered for consumption may be subject to measures for the protection of the revenue in relation to such goods, pending their exit from the country within the time limits provided by applicable laws and regulations. The application of the present paragraph shall be subject to the lawful rights and claims of a salvor.

3. If, due to bad weather, vessels of either Party should take refuge in a port or haven of the other Party, or should be wrecked or stranded, the appropriate Consular officers shall be permitted, in the absence of the owner or of the master of the vessel or of another agent of the owner, or in the presence and at the request of any one of them, to extend to nationals of their country such assistance as may be necessary. If a vessel of either Party is wrecked within a port or constitutes a navigational hazard within the territorial waters of the other Party, the authorities of such other Party may order measures to be taken which they consider necessary with a view to preventing damage that might other-

wise be caused by such wrecked vessel to port facilities or to other vessels.

4. In all ports of Greece the masters of all ships under United States flag, and reciprocally in all ports of the United States of America the masters of all ships under Greek flag, whose crews shall have ceased to be fully constituted on account of illness or for any other cause, shall be permitted to engage such seamen as may be necessary for the continuation of the voyage.

5. Consular officers, wherever such officers of either Party are available within the territories of the other Party, shall at their request be accorded by the local authorities such assistance as they may need for carrying out, in accordance with the applicable local laws and regulations, their duties with respect to the maintenance of discipline and order aboard vessels. Disputes among members of the crews of vessels of either Party relating to their employment contracts shall, except as the competent judicial authorities may assume jurisdiction, be decided by Consular officers of the country whose flag the vessel flies.

6. Nationals of either Party who are seamen may be sent to ports of the other Party to join national vessels, in care of Consular officers, either individually or in groups on the basis of seamen's papers used in lieu of passports. Likewise nationals of either Party shall be permitted to travel through the territory of the other Party on their way to join vessels or to be repatriated on the basis of seamen's papers used in lieu of passports.

Article XXIII

1. The present Treaty shall not preclude the application of measures:

a) regulating the importation or exportation of gold or silver;

b) relating to fissionable materials, to radioactive byproducts of the utilization or processing thereof, or to materials that are the source of fissionable materials;

c) regulating the production of or traffic in arms, ammunition and implements of war, or traffic in other materials carried on directly or indirectly for the purpose of supplying a military establishment;

d) necessary to fulfill the obligations of a Party for the maintenance or restoration of international peace and security, or necessary to protect its essential security interests;

e) relating to the export of articles whose value arises primarily from their nature as works of art or antiques or from their relationship to the nation's history and which as a matter of general rule are not considered as items of trade; and

f) denying the advantages of the present Treaty to any company, even though it may have the nationality of the other Party, as long as ownership or direction of the company is controlled by nationals or companies of a third country. However, the provisions of the present Treaty relating to the juridical status of foreign companies and their appearance in court, are exempted from the limiting provisions of the present subparagraph.

2. Without prejudice to the principle of national treatment as it relates to existing enterprises or enterprises which a Party may permit to be established hereafter, the provisions of Article XII, paragraph 1, and Article XIII, paragraph 1 of the present Treaty, shall be subject to the right of either Party to deny authorization to banking enterprises, not owned or controlled by its nationals, to initiate hereafter a fiduciary or depository business, except with regard to deposits incidental to their foreign or international business.

3. The most-favored-nation provisions of the pre-

sent Treaty relating to the treatment of goods shall not apply to advantages accorded by the United States of America or its Territories and possessions to one another, to the Republic of Cuba, to the Republic of the Philippines, to the Trust Territory of the Pacific Islands, to the Panama Canal Zone, or to Puerto Rico regardless of any change that may take place in its political status.

4. The provisions of the present Treaty relating to the treatment of goods shall not preclude action by either Party which is required or specifically permitted by the General Agreement on Tariffs and Trade during such time as the Party taking such action is a contracting party to the General Agreement. Similarly, the most-favored-nation provisions of the present Treaty shall not apply to the special advantages accorded by virtue of the aforesaid General Agreement.

5. Without prejudice to the obligations of either Party under any other international agreement, the most-favored-nation provisions of the present Treaty relating to the treatment of goods shall not prevent either Party from applying measures which may be deemed necessary for the utilization of reserves of non-convertible exchange for the purpose of effecting imports.

6. The present Treaty does not accord any rights to engage in political activities.

7. The provisions of Article XIV, paragraph 4, subparagraphs b) and c), and of Article XXI, paragraph 5 of the present Treaty, shall not apply to postal services.

Article XXIV

1. The term «national treatment» means treatment accorded within the territories of a Party upon terms no less favorable than the treatment accorded therein, in like situations, to nationals, companies, products, vessels or other objects, as the case may be, of such Party. The term does not imply immunity from the laws and regulations of a Party which apply in a non-discriminatory manner to nationals, companies, products, vessels, or other objects, as the case may be, of both Parties.

2. The term «most-favored-nation treatment» means treatment accorded within the territories of a Party upon terms no less favorable than the treatment accorded therein, in like situations, to nationals, companies, products, vessels or other objects, as the case may be, of any third country.

3. As used in the present Treaty, the term «companies» means corporations, partnerships, companies and other associations, whether or not with limited liability and whether or not for pecuniary profit. Companies constituted under the applicable laws and regulations within the territories of either Party shall be deemed companies thereof and shall have their juridical status recognized within the territories of the other Party.

4. National treatment accorded under the provisions of the present Treaty to companies of the Kingdom of Greece shall, in any State, Territory or possession of the United States of America, be the treatment accorded therein to companies created or organized in other States, Territories and possessions of the United States of America.

5. The term «access» as used in Article VI, paragraph 1 of the present Treaty, shall comprehend, among

other things, legal aid and freedom of nationals of either Party from liability to provide both security for costs and security for judgment, on the same terms and under the same conditions as are applicable in the case of nationals of the other Party and of nationals of any third country.

6. The term «minerals» as used in Article XII, paragraph 2 (a) of the present Treaty, shall refer to petroleum as well as to other mineral substances.

7. The term «products of» as used in the present Treaty means «articles the growth, produce or manufacture of».

8. The term «vessels» as used in the present Treaty, means all types of vessels, whether privately owned or operated, or publicly owned or operated; but this term does not, except with reference to paragraph 2 of Article XXI and paragraph 1 of Article XXII, include fishing vessels or vessels of war.

Article XXV

Except as may be otherwise provided, the territories to which the present Treaty extends shall comprise all areas of land and water under the sovereignty or authority of either of the Parties, other than the Panama Canal Zone, and other than the Trust Territory of the Pacific Islands, except to the extent that the President of the United States of America shall by proclamation extend provisions of the Treaty to such Trust Territory.

The provisions of this Article shall not apply to territories under the authority of either Party solely as a military base or by reason of temporary military occupation.

Article XXVI

1. Each Party shall accord sympathetic consideration to, and shall afford adequate opportunity for consultation with the other Party regarding any matter affecting the operation of the present Treaty.

2. Any dispute between the Parties as to the interpretation or application of the present Treaty, not satisfactorily adjusted by diplomacy, shall be submitted to the International Court of Justice, unless the Parties agree to settlement by some other amicable means.

Article XXVII

The present Treaty shall replace the Treaty of establishment signed at Athens November 24, 1936.

Article XXVIII

1. The present Treaty shall be ratified, and the ratifications thereof shall be exchanged at Athens as soon as possible.

2. The present Treaty shall enter into force one month after the day of exchange of ratifications. It shall remain in force for ten years and shall continue in force thereafter until terminated as provided herein.

3. Either Party may, by giving one year's written notice to the other Party, terminate the present Treaty at the end of the initial ten-year period or at any time thereafter.

IN WITNESS WHEREOF the respective Plenipotentiaries have signed the present Treaty and have affixed hereunto their seals.

DONE in duplicate, in the English and Greek languages, both equally authentic, at Athens, this third day of August, one thousand nine hundred fifty-one.

S. VENIZELOS

J. PEURIFOY

Embassy of the United States
of America

Athens, October 22, 1953

No. 116

Excellency :

With reference to the treaty of friendship, commerce and navigation between the United States and Greece, signed at Athens on August 3, 1951, I have the honor to inform Your Excellency that the Senate on July 21, 1953, gave its advice and consent to the ratification of the said treaty in a resolution as follows :

Resolved, (Two-thirds of the Senators present concurring therein). That the Senate advise and consent to the ratification of Executive J, Eighty-second Congress, second session, a treaty of friendship, commerce and navigation between the United States of America and the Kingdom of Greece, signed at Athens August 3, 1951, subject to the following reservation, which shall be agreed to by the other high contracting party before ratifications are exchanged :

Article XII, paragraph 1, shall not extend to professions which, because they involve the performance of functions in a public capacity or in the interest of public health and safety, are state-licensed and reserved by statute or constitution exclusively to citizens of the country, and no most-favored-nation clause in the said treaty shall apply to such professions.

It will be observed that by this resolution the advice and consent of the Senate to the ratification of the treaty are given subject to a reservation to the provision that concerns the practice of professions.

It is the hope of my Government that your Government will find acceptable the reservation which the Senate has made a condition of its advice and consent to the ratification of the treaty. An acknowledgment of this note prior to the exchange of ratifications accepting by direction and on behalf of your Government the said reservation will be considered as completing the acceptance by the two Governments of that reservation.

Please accept, Excellency, the renewed assurance of my highest consideration.

CAVENDICH W. CANNON

His Excellency

Alexander Papagos,

Prime Minister and Minister

for Foreign Affairs,

Athens,

HRT]JE]ads

MINISTRY FOR FOREIGN
AFFAIRS
DIRECTION OF ECONOMIC
AFFAIRS

No 12780

Athens, January 18th, 1954

Excellency :

I have the honour to acknowledge the receipt of your letter No 116 dated October 22, 1953, reading as follows :

With reference to the treaty of friendship, commerce and navigation between the United States and Greece, signed at Athens on August 3, 1951, I have the honor to inform Your Excellency that the Senate on July 21, 1953, gave its advice and consent to the ratification of the said treaty in a resolution as follows :

Resolved, (Two-thirds of the Senators present concurring therein). That the Senate advise and consent to the ratification of Executive J, Eighty-second Congress, second session, a treaty of friendship, commerce, and navigation between the United States of America and the Kingdom of Greece, signed at Athens, August 3, 1951, subject to the following reservation, which shall be agreed to by the other high contracting party before ratifications are exchanged :

Article XII, paragraph I, shall not extend to professions which, because they involve the performance of functions in a public capacity or in the interest of public health and safety, are state-licensed and reserved by statute or constitution exclusively to citizens of the country, and on most-favored-nation clause in the said treaty shall apply to such professions.

It will be observed that by this resolution the advice and consent of the Senate to the ratification of the treaty are given subject to a reservation to the provision that concerns the practice of professions.

It is the hope of my Government that your Government will find acceptable the reservation which the Senate has made a condition of its advice and consent to the ratification of the treaty. An acknowledgment of this note prior to the exchange of ratifications accepting by direction and on behalf of your Government the said reservation will be considered as completing the acceptance by the two Governments of that reservation.

Please accept, Excellency, the renewed assurance of my highest consideration.

I have the honour to inform your Excellency that the Royal Hellenic Government agree to the reservation which the U.S. Senate has made as a condition of its advice and consent to the ratification of this Treaty and confirm that this letter and that of Your Excellency will be considered as completing the acceptance by the two Governments of that reservation and that they will be made a part of the text of the treaty.

I avail myself of this opportunity to renew to Your Excellency the renewed assurance of my highest consideration.

P. KANELLOPOULOS

HIS EXCELLENCY
CAVENDISH W. CANNON
U. S. AMBASSADOR
U. S. EMBASSY
ATHENS

(2)

ΝΟΜΟΣ υπ' αριθ. 2894.

Περί κυρώσεως της υπ' αριθ. 1044)1953 πράξεως του
Υπουργικού Συμβουλίου.

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισμένοι ομόφωνως μετά της Βουλής, αποφασίζομεν
και διατάσσομεν :

Άρθρον 1.

1. Κυρούται ή κατωτέρω υπ' αριθ. 1044 της 12.10.53
πράξις του Υπουργικού Συμβουλίου, αφορώσα τας δαπάνας
της Ελληνικής Αντιπροσωπείας εν Νέα Υόρκη παρά τη
Η' Γενική Συνελεύσει του Ο.Η.Ε. έχουσα ούτω :

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Λαβόν υπ' όψει :

α) Τας διατάξεις του άρθρου 3 του Νόμου 5127)31 και
β) σχετικήν εισήγησιν του επί των Εξωτερικών Υπουργού,
αποφασίζει :

1. Εγκρίνει την έκδοσιν προσωρινού χρηματικού εντάλμα-
τος εκ δραχμών διακοσίων εκατομμυρίων (200.000.000) επί
του Ταμείου Πληρωμών Αθηνών, επ' όνοματι του Γεωργίου
Βενετσιάνου, Αρχιεπισκόπου της Ελληνικής Αντιπροσω-
πείας παρά τῷ Ο.Η.Ε., διά την αντιμετώπισιν υπό τούτου
των κάτωθι δαπανών της Ελληνικής Αντιπροσωπείας παρά
τη Η' Γενική Συνελεύσει του Ο.Η.Ε. τη συνερχομένη εν
Νέα Υόρκη ήτοι :

α) Δαπανών χρησιμοποίησεως, πρὸς κάλυψιν ἐκτάκτου ὑπη-
ρεσιακῆς ἀνάγκης, τῆς ἐργασίας προσώπων μὴ ἐχόντων τὴν
ὑπαλληλικὴν ιδιότητα ἢ καὶ ὑπερωρίαν ἐργασίας δημοσίων
ὀργάνων.

β) Εξόδων δεξιώσεως.

γ) Εξόδων διὰ ταχυδρομικά, τηλεγραφικά καὶ τηλεφωνικά
τέλη καὶ

δ) Εξόδων διὰ γραφικὴν ὕλην.

Προθεσμίαν ἀποδόσεως λογαριασμοῦ ὀρίζει τὴν 31 Δε-
κεμβρίου 1953.

2. Εγκρίνει ὅπως ἐκ τοῦ ἀνωτέρω ἐντάλματος ἐμβασθῶσιν
εἰς τὸν ἐν λόγῳ ὑπόλογον δολλάρια 6.500 διὰ τὴν πραγμα-
τοποιήσιν ἐπὶ ἀποδοτέι λογαριασμοῦ, τῶν διὰ τῆς παρούσης
ἐγκρίνομένων δαπανῶν.

Εκδόσαν πρὸς τοῦτο τὴν υπ' αριθ. 1044 ηραοῦσαν πρᾶ-
ξιν του.

Ὁ Πρόεδρος

Τὰ Μέλη

Άρθρον 2.

1. Εγκρίνονται αἱ εἰς βάρος τοῦ βάσει τῆς ἀνωτέρω πρᾶ-
ξεως ἐκδοθέντος υπ' αριθ. 1 ἐκ δολλ. 6.500 ἢ δρχ. 195.000.
000 τῆς 19ης Ὀκτωβρίου 1953 προσωρινού χρηματικού ἐντάλ-
ματος τοῦ Υπουργείου τῶν Εξωτερικῶν, γενόμεναι δαπάναι
χρησιμοποίησεως πρὸς κάλυψιν ἐκτάκτου ὑπηρεσιακῆς ἀνάγ-
κης, τῆς ἐργασίας προσώπων μὴ ἐχόντων τὴν ὑπαλληλικὴν
ιδιότητα ἢ καὶ ὑπερωρίαν ἐργασίας δημοσίων ὀργάνων, ἐ-
ξόδων δεξιώσεως, ταχυδρομικῶν, τηλεγραφικῶν καὶ τηλε-
φωνικῶν τελῶν καὶ γραφικῆς ὕλης.

2. Ὡσαύτως ἐγκρίνονται αἱ πέραν τοῦ ποσοῦ τοῦ ὡς ἄνω
προσωρινού χρηματικού ἐντάλματος πραγματοποιηθεῖσαι δα-
πάναι τῆς αὐτῆς φύσεως ἐκ δολλαρίων ἐξακοσίων εἴκοσι δ'ο
καὶ 58)οο (αριθ. 622,58)οο ἢ δραχμὰς 18.677.400.

Άρθρον 3.

Αἱ κατὰ τὰ ἀνωτέρω δαπάναι βαρύνουσι τὸν προϋπολογι-
σμόν τοῦ Υπουργείου Εξωτερικῶν, ἐγγραφομένων πρὸς τοῦτο
σχετικῶν πιστώσεων.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ'
ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος
τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 23 Ἰουνίου 1954

ΠΑΥΛΟΣ

B.

Ο ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΣΤ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

Εθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10 Ἰουλίου 1954

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΚΛ. ΘΕΟΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

(3)

ΝΟΜΟΣ υπ' αριθ. 2895.

Περί τρόπου ἀναπληρώσεως Ἐπιθεωρητῶν Στοιχ. Ἐκ-
παιδεύσεως καὶ ὁρισμοῦ βοηθῶν τῶν γραφείων αὐτῶν.

ΠΑΥΛΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισμένοι ομόφωνως μετά της Βουλής, αποφασίζομεν
και διατάσσομεν :

Άρθρον 1.

Ἀναπληρωτῆς Ἐπιθεωρητοῦ Στοιχειώδους Ἐκπαιδεύ-
σεως ἀπόντος, ἐλλείποντος ἢ κωλυομένου ὀρίζεται δι' ἀπο-
φάσεως τοῦ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων
Υπουργοῦ δημοδιδάσκαλος ἐκ τῶν ὑπηρετούντων εἰς τὴν
περιφέρειαν τῆς Γενικῆς Ἐπιθεωρήσεως Στοιχ. Ἐκπαιδεύ-
σεως εἰς ἣν ὑπάγεται ἡ περιφέρεια τοῦ ἀναπληρουμένου, οὐχί
ὅμως ἐκ τῆς περιφέρειας τοῦ ἀναπληρουμένου Ἐπιθεωρητοῦ.
ἔχων βαθμὸν Τμηματάρχου α' τάξεως, κατὰ προτίμησιν ἐκ
τῶν ἐχόντων πανεπιστημιακὴν μετεκπαίδευσιν. Ὁ ὡς ἀνα-
πληρωτῆς Ἐπιθεωρητῆς Στοιχειώδους Ἐκπαιδεύσεως
ὀριζόμενος δημοδιδάσκαλος λαμβάνεται ἐκ πίνακος πε-
ριλαμβανόντος τριπλάσιον ἀριθμὸν δημοδιδασκάλων τοῦ ἀρι-
θμοῦ τῶν Ἐπιθεωρήσεων Στοιχειώδους Ἐκπαιδεύσεως τῶν
ἀνηκουσῶν εἰς τὴν αὐτὴν Γενικὴν Ἐπιθεώρησιν Στοιχ. Ἐκ-
παιδεύσεως, καταρτιζόμενον διὰ πράξεως τοῦ οἰκείου Ἀνω-
τέρου Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου Στοιχειώδους Ἐκπαιδεύσεως
καθ' ἑκάστον ἔτος καὶ κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν θερινῶν δια-
κοπῶν τῶν σχολείων.

Ὡσαύτως δὲν εἶναι δυνατὴ ἡ ἀναπλήρωσις τοῦ ἀπόντος, ἐλ-
λείποντος ἢ κωλυομένου Ἐπιθεωρητοῦ Στοιχειώδους Ἐκπαι-
δεύσεως ὑπὸ δημοδιδασκάλου ἐτέρας περιφέρειας ὀρίζεται
κατ' ἐξαίρεσιν ὡς ἀναπληρωτῆς κατὰ τὰ ἐν τῇ προηγουμένη
παραγράφῳ τοῦ παρόντος άρθρου ὀριζόμενα εἰς τῶν δημοδι-
δασκάλων τῶν ὑπηρετούντων ἐν τῇ αὐτῇ περιφερείᾳ, κατὰ
προτίμησιν ἐκ τῶν ἐχόντων Πανεπιστημιακὴν μετεκπαίδευσιν
καὶ βαθμὸν Τμηματάρχου α' τάξεως.

Εἰς ἃς πόλεις ἐδρεύουσι δύο Ἐπιθεωρηταὶ Στοιχειώδους
Ἐκπαιδεύσεως, ὁ ἀπὼν, ἐλλείπων ἢ κωλυόμενος Ἐπιθεωρη-
τῆς ἀναπληροῦται ὑπὸ τοῦ ἐτέρου Ἐπιθεωρητοῦ, εἰς ἃς πό-
λεις ἐδρεύουσι πλείονες τῶν δύο ὑπὸ τοῦ νεωτέρου ἐν τῇ ὑ-
πηρεσίᾳ Ἐπιθεωρητοῦ μέχρι τοῦ ὁρισμοῦ καὶ τῆς ἀναλή-
ψεως καθηκόντων ὑπὸ τοῦ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος
διοριζομένου ἀναπληρωτοῦ.

Ὁ ἀναπληρωτῆς τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ Στοιχειώδους Ἐκπαι-
δεύσεως ἐνεργεῖ Ἐπιθεώρησιν τοῦ προσωπικοῦ τῶν σχολείων
μόνον κατόπιν εἰδικῆς ἐντολῆς τοῦ Υπουργείου.

Άρθρον 2.

1. Πρὸς διεξαγωγὴν τῆς ἐργασίας τῶν γραφείων τῶν Γε-
νικῶν Ἐπιθεωρητῶν καὶ Ἐπιθεωρητῶν Στοιχειώδους Ἐκ-
παιδεύσεως, μέχρι τῆς προσλήψεως τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 49
τοῦ Α. Ν. 2180)1940 προβλεπομένου μονίμου βοηθητικοῦ
προσωπικοῦ τῶν Γραφείων τούτων, ἀποσπῶνται μέχρι δύο δη-
μοδιδάσκαλοι ἐκ τῶν σχολείων τῆς περιφέρειας αὐτῶν κατὰ

προτίμησιν ἐκ τῆς ἑξέως των. Οὗτοι ἀναπληροῦνται ὑπὸ τῶν λοιπῶν δημοδιδασκάλων τοῦ αὐτοῦ ἢ ἐτέρου δημοτικοῦ σχολείου.

Ὅσακις παρίσταται ἀνάγκη ἀποσπάσεως κατὰ τὰ ἀνωτέρω καὶ δευτέρου δημοδιδασκάλου, δύναται νὰ ἀποσπᾶται οὗτος καὶ δι' ὀρίσμενας μὲνον ὥρας ἡμερησίως, διδάσκων κατὰ τὰς λοιπὰς ὥρας εἰς σχολεῖα τῆς ἑξέως τοῦ Γενικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ ἢ Ἐπιθεωρητοῦ Στοιχ. Ἐκπαιδεύσεως.

Ἡ ὡς ἀνω ἀπόσπασις λειτουργῶν Στοιχειώδους Ἐκπαιδεύσεως εἰς τὰ γραφεῖα τῶν Γενικῶν Ἐπιθεωρητῶν ἢ Ἐπιθεωρητῶν ἐνεργεῖται διὰ πράξεως αὐτῶν μετὰ προηγουμένην ἀπόφασιν τῶν οἰκείων περιφερειακῶν Ὑπηρεσιακῶν Συμβουλίων.

Τῶν οὕτως ἀποσπασμένων δημοδιδασκάλων δύναται ὁ ἐπὶ τῆς Ἑθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων Ὑπουργὸς δι' ἀποφάσεώς του νὰ διακόπτη τὴν ἀπόφασιν, ὑποχρεοῦμένων τῶν οἰκείων περιφερειακῶν Ὑπηρεσιακῶν Συμβουλίων νὰ μὴ ἀποφασίζωσι τὴν ἐκ νέου ἀπόφασιν ὡς βοηθῶν τῶν ἰδίων δημοδιδασκάλων.

2. Ἀπαγορεύεται ἡ ἀπόσπασις εἰς τὰ γραφεῖα τῶν Γενικῶν Ἐπιθεωρητῶν καὶ Ἐπιθεωρητῶν ἐκπαιδ. λειτουργῶν Στοιχειώδους Ἐκπαιδεύσεως συζύγων ἢ τέκνων Γενικῶν Ἐπιθεωρητῶν ἢ Ἐπιθεωρητῶν, συγγραφέων βιβλίων, ὡς καὶ τῶν γεωργικῶς μεταεκπαιδευθέντων δημοδιδασκάλων.

3. Ἀπαγορεύεται ἡ παραμονὴ τῶν αὐτῶν Ἐκπαιδευτικῶν λειτουργῶν ὡς βοηθῶν γραφείων τῶν Γενικῶν Ἐπιθεωρητῶν καὶ Ἐπιθεωρητῶν Στοιχειώδους Ἐκπαιδεύσεως πλέον τῆς τετραετίας.

Ἡ τετραετία ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 23 Ἰουνίου 1954

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ & ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
Α. ΓΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐδωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10 Ἰουλίου 1954

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΚΑ. ΘΕΟΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(4)

Περὶ ἀπολύσεως δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν συμβούλων.

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 122, παρ. 1. — 4, τοῦ Κώδικος τῆς περὶ Δήμων καὶ Κοινοτήτων Νομοθεσίας ὡς καὶ τὰς ὑπ' ἀριθ. 915)15.6.54, 920)15.6.54 921)15.6.54, καὶ 922)15.6.54 πράξεις τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον μόνον.

Ἀπολύομεν διὰ λόγους σοβαροῦς δημοσίας τάξεως τοὺς
1) Κλεομένην Καταφυγιώτην ἐκ τοῦ ἀξιώματος τοῦ δημοτικοῦ συμβούλου Τρικίων, 2) Κων(ον) Χατζησαρρήν ἐκ τοῦ ἀξιώματος τοῦ κοινοτικοῦ συμβούλου Μελισσιῶν—Ἀττικής. 3) Γεώργιον Γεωργόπουλον, Δημήτριον Κόκαλην, Βασίλειον Τάσιον καὶ Βασίλειον Καλαμάραν ἐκ τοῦ ἀξιώματος τοῦ κοινοτικοῦ συμβούλου Κρηνίτης — Τρικάλων καὶ 4) Παναγιώτην Μάστοραν ἐκ τοῦ ἀξιώματος τοῦ κοινοτικοῦ Συμβούλου Λογγού—Κερκύρας.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ὑπουργῶν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 7 Ἰουλίου 1954.

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

Ο ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΥΠΟΥΡΓΩΝ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

(5)

Περὶ συστάσεως Ταμείου Ἀρωγῆς καὶ Ὑγείας Ὑπαλλήλων Ὑπουργείου Βιομηχανίας.

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν: 1) τὸ ἄρθρον 27 τοῦ νόμου 2066) 1952 «περὶ ἰδρύσεως Ταμείου Ἀρωγῆς καὶ Ὑγείας Οἰκονομικῶν Ὑπαλλήλων καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων» καὶ 2) τὴν ὑπ' ἀρ. 800 τῆς 15 Ὀκτωβρίου 1952 γνώμην τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας, προτάσει τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῆς Βιομηχανίας, Ἐργασίας καὶ Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Σύστασις καὶ Σκοπὸς τοῦ Ταμείου.

Ἄρθρον 1.

1. Συνιστᾶται Νομικὸν Πρόσωπον Δημοσίου Δικαίου ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ταμεῖον Ἀρωγῆς καὶ Ὑγείας Ὑπαλλήλων Ὑπουργείου Βιομηχανίας».

2. Τὸ Ταμεῖον Ἀρωγῆς καὶ Ὑγείας τῶν Ὑπαλλήλων τοῦ Ὑπουργείου Βιομηχανίας κτλ. ἐδρεύει ἐν Ἀθήναις καὶ τελεῖ ὑπὸ τὴν ἀμεσον ἐποπτείαν καὶ τὸν ἐλεγχον τοῦ Ὑπουργοῦ Βιομηχανίας.

3. Σκοπὸς τοῦ Ταμείου εἶναι:

α) Ἡ παροχὴ ἐφ' ἀπαξ ἢ περιοδικῶς χρηματικῶν βοηθημάτων εἰς τοὺς παρ' αὐτῷ ἡσφαλισμένους δημοσίους ὑπαλλήλους καὶ ὑπηρετάς τοῦ Ὑπουργείου Βιομηχανίας καὶ τῶν ἐξ αὐτῶν ἐξαρτωμένων Ὑπηρεσιῶν καὶ Ἰδρυμάτων Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου, μετὰ τὴν ἐκ τῆς ὑπηρεσίας ἀποχώρησίν των, ἐν περιπτώσει δὲ θανάτου αὐτῶν εἰς τὰ μέλη τῶν οἰκογενειῶν των.

β) Ἡ ὁργάνωσις καὶ ἐνάσκησις ἀλληλοβοηθείας τῶν ἀνωτέρω ἡσφαλισμένων διὰ τῆς παροχῆς εἰς τούτους χρηματικῆς ἢ ἄλλης ἐνισχύσεως εἰς περίπτωσιν ἐκτάκτων ἀναγκῶν, δημιουργουμένων συνεπείᾳ ἀτυχημάτων, βαρείας ἀσθενείας, θανάτου μέλους τῆς οἰκογενείας των, τοκετοῦ κτλ., ἐφ' ὅσον τὰ διατιθέμενα ὑπ' αὐτῶν οἰκονομικὰ μέσα εἶναι ἀνεπαρκῆ πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν ἀναγκῶν τούτων.

γ) Ἡ ἐξασφάλισις ἱατρικῆς καὶ φαρμακευτικῆς περιθάλψεως τόσο ἐν τὰς ἡσφαλισμένα παρὰ τῷ Ταμείῳ πρόσωπα ὅσον καὶ εἰς τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας ἐκάστου τούτων, ὡς καὶ ἡ ὑγιεινὴ καὶ παιδαγωγικὴ πρόνοια καὶ ἐν γένει ἀντίληψις ὑπὲρ τῆς παιδικῆς ἡλικίας τῶν οἰκογενειῶν τῶν ἡσφαλισμένων.

Ἄρθρον 2.

1. Τὸ Ταμεῖον διοικεῖται ὑπὸ ἐνεαμελοῦς Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἀποτελουμένου ἐκ:

α) Ἐνὸς Συμβούλου τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ὡς Πρόεδρου, ὀριζομένου μετὰ τοῦ ἀναπληρωτοῦ του παρὰ τοῦ Σώματος.

β) Ἐκ δύο Διευθυντῶν τοῦ Ὑπουργείου Βιομηχανίας ἀναπληρουμένων ὑπὸ δύο ἀνωτέρων ὑπαλλήλων τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργείου ἐχόντων βαθμὸν οὐχὶ κατώτερον τοῦ Τμηματάρχου α' τάξεως.

γ) Ἐξ ἐνὸς ἀνωτέρου ὑπαλλήλου τῆς Γ.Δ.Δ. Λογιστικοῦ, ὀριζομένου μετὰ τοῦ ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

δ) Ἐκ τοῦ Ἰατροῦ τοῦ Ὑπουργείου Βιομηχανίας.

ε) Ἐξ ἐνὸς ἀνωτέρου ὑπαλλήλου τοῦ Ὑπουργείου Ἐργασίας ὀριζομένου μετὰ τοῦ ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐργασίας καὶ

στ) Ἐκ τριῶν μελῶν ἐκ τῶν ἡσφαλισμένων εἰς τὸ Ταμεῖον ἐκ τῶν ὁποίων ἐν τοῦλάχιστον νὰ κέκτηται βαθμὸν οὐχὶ κατώτερον τοῦ Τμηματάρχου, τὰ δὲ ἕτερα δύο οὐχὶ ἀνώτερον τοῦ Εἰσηγητοῦ.

2. Τὰ κατὰ τὸ ἐδαφ. β' μέλη ὀρίζονται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Βιομηχανίας.

Τὰ κατὰ τὸ ἐδαφ. στ' μέλη ὀρίζονται μετ' ἰσαριθμῶν ἀναπληρωματικῶν μελῶν ὑπὸ τοῦ Συλλόγου τῶν Ὑπαλλήλου τοῦ Ὑπουργείου Βιομηχανίας.

3. Ἡ θητεία τῶν ὡς ἀνωτέρω τακτικῶν καὶ ἀναπληρωματικῶν μελῶν ὀρίζεται διετής. Κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος τὰ μέλη τοῦ Διοικ. Συμβουλίου ὀρίζονται διὰ τὸ μέχρι τέλους 1955 διάστημα.

Ἄρθρον 3.

1. Εἰς τὸ Ταμεῖον ἀσφαλίζονται ὑποχρεωτικῶς οἱ κάτωθι:

α) Τὸ πάσης κατηγορίας καὶ εἰδικότητος μόνιμον προσωπικὸν τοῦ Ὑπουργείου Βιομηχανίας.

β) Πάντες οἱ ἀνήκοντες εἰς τὸ μόνιμον προσωπικὸν τῶν Ἰδρυμάτων Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου ἀρμοδιότητος Ὑπουργείου Βιομηχανίας.

2. Κατὰ πάντα τὰ λοιπὰ ἐφαρμόζονται ἐπὶ τοῦ συνιστωμέ-

νου Ταμείου αἱ διατάξεις τοῦ Νόμου 2066)1952 περὶ ἰδρύσεως Ταμείου Ἀρωγῆς καὶ Ὑγείας Οἰκονομικῶν Ὑπαλλήλων κλπ., πλὴν τῶν ἀρθρῶν 25 καὶ 26 μὴ ἐχόντων ἐφαρμογὴν ἐν προκειμένῳ. Ὅπου ἐν ταῖς διατάξεσι τούτου μνημονεύονται ὁ «Ὑπουργὸς Οἰκονομικῶν» καὶ τὸ «Ὑπουργεῖον Οἰκονομικῶν» δὲ τεθῇ ὁ «Ὑπουργὸς Βιομηχανίας» καὶ τὸ «Ὑπουργεῖον Βιομηχανίας», διὰ τὴν ἔκδοσιν ὁμοῦς ἀντιστοίχως τῶν κατὰ τὰ ἀρθρα 8 παράγραφος 3, 12 παράγραφος 2, 17 παράγραφος 2 ἐδάφιον δ', στ' καὶ ζ' καὶ 24 τοῦ Νόμου 2066) 1952 προβλεπομένων Ὑπουργικῶν ἀποφάσεων καὶ πράξεων ἀπαιτεῖται ἡ σύμπραξις τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐργασίας.

Ἄρθρον 4.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Βιομηχανίας Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος, οὗτινος ἡ ἰσχὺς ἀρχεταὶ ἀπὸ τῆς δημοσιευτέως του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Ἰουνίου 1954.

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

Οἱ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΛΑΜΠΡΟΣ ΕΥΤΑΣΙΑΣ

ΕΠΙ ΤΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ
Α. ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΔΑΚΗΣ

ΕΠΙ ΤΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ
Γ. ΡΑΛΛΗΣ